

Bruksela, dnia 14 maja 2014 r.

KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu
przy Unii Europejskiej

Sprawozdanie nr 47/2014

Sprawozdanie nr 2 z inicjatyw i opinii Komisji Europejskiej w kwietniu 2014 r.

**(zatrudnienie, gospodarka, handel, transport, rolnictwo, gospodarka morska,
środowisko, ochrona zdrowia)**

Bruksela, kwiecień 2014 r.

1. **POLITYKA ZATRUDNIENIA** - Praca na czarno: Komisja proponuje utworzenie nowej platformy w celu skuteczniejszego zapobiegania pracy nierejestrowanej i zniechęcania do niej
2. **POLITYKA ZATRUDNIENIA** - Swobodny przepływ pracowników: Komisja z zadowoleniem przyjmuje zatwierdzenie przez Radę dyrektywy mającej na celu poprawę egzekwowania praw pracowników
3. **POLITYKA ZATRUDNIENIA** - Warunki pracy: nowy sondaż ujawnia pogorszenie i znaczne rozbieżności w satysfakcji z pracy
4. **SPRAWY GOSPODARCZE I FINANSOWE** - Grupa wysokiego szczebla pracuje nad przyszłym finansowaniem UE
5. **HANDEL MIĘDZYNARODOWY** - UE skarży rosyjski zakaz importu wieprzowiny przed WTO
6. **RYNEK WEWNĘTRZNY** - Ład korporacyjny: Komisja Europejska proponuje zwiększenie zaangażowania akcjonariuszy i wprowadzenie zasady „say on pay” w największych europejskich spółkach
7. **TRANSPORT** - Pierwsza tabela wyników w dziedzinie transportu w UE (Polska najgorsza)

8. **TRANSPORT** - Transport drogowy towarów: Komisja wzywa do ulepszenia przepisów dotyczących sektora, kierowców i środowiska
9. **TRANSPORT** - Komisja Europejska za rygorystycznymi standardami dla cywilnych dronów
10. **ROLNICTWO** - Nakłady rządu 23 mln euro na propagowanie produktów rolnych w Unii Europejskiej i poza jej granicami
11. **POLITYKA MORSKA** - Komisja z zadowoleniem przyjmuje zatwierdzenie przez Parlament Europejski przepisów dotyczących planowania przestrzennego obszarów morskich
12. **ŚRODOWISKO** - Zmiana klimatu: Komisja wnosi przeciwko Polsce sprawę do Trybunału Sprawiedliwości w związku z nieprzestrzeganiem przepisów UE dotyczących fluorowanych gazów cieplarnianych
13. **ŚRODOWISKO I KLIMAT** - Komisja Europejska przeznacza 282,6 mln euro na 225 nowych projektów w dziedzinie środowiska i klimatu
14. **POMOC ROZWOJOWA** - Komisarz Piebalgs wzywa państwa członkowskie do nasilenia starań na rzecz zwiększenia pomocy rozwojowej
15. **OCHRONA ZDROWIA** - Opieka zdrowotna w zasięgu ręki: uwolnienie potencjału mobilnego zdrowia
16. **PRZEMYSŁ** - Połączenia przedsiębiorstw: Komisja zatwierdza zakup GTS Central Europe przez Deutsche Telekom

1. POLITYKA ZATRUDNIENIA - Praca na czarno: Komisja proponuje utworzenie nowej platformy w celu skuteczniejszego zapobiegania pracy nierejestrowanej i zniechęcania do niej

Komisja Europejska wystąpiła 9 kwietnia 2014 r. z propozycją utworzenia europejskiej platformy w celu usprawnienia współpracy na szczeblu UE, tak aby skuteczniej zapobiegać

pracy nierejestrowanej i zniechęcać do takiej działalności. Platforma skupiać będzie różne krajowe organy egzekwowania prawa zaangażowane w walkę z pracą nierejestrowaną – zjawiskiem, które poważnie szkodzi warunkom pracy, uczciwej konkurencji oraz budżetom publicznym.

„Praca na czarno pozbawia pracowników ochrony socjalnej, naraża ich zdrowie i bezpieczeństwo oraz obniża normy pracy. Podważa także uczciwą konkurencję przedsiębiorstw oraz zagraża stabilności finansów publicznych i systemów zabezpieczenia społecznego. W ostatecznym rozrachunku wszyscy na tym tracą. Dlatego Komisja w pełni angażuje się w pomoc państwom członkowskim w zwalczaniu tej plagi, tak aby chronić pracowników, zapewnić równe warunki działania przedsiębiorstwom oraz zabezpieczyć dochody z podatków” – powiedział unijny komisarz ds. zatrudnienia, spraw społecznych i włączenia społecznego **László Andor**.

Nowa platforma gromadzić będzie wszystkie organy egzekwowania prawa zaangażowane w zwalczanie pracy nierejestrowanej, takie jak inspektoraty pracy i ochrony socjalnej oraz organy podatkowe i migracyjne, a także inne zainteresowane podmioty, w tym przedstawiciele pracodawców i pracowników na szczeblu UE. Propozycja Komisji zakłada, że członkami platformy powinny być **wszystkie** państwa członkowskie, ponieważ praca nierejestrowana dotyczy wszystkich państw UE i ich wspólny udział jest niezwykle istotny w rozwiązywaniu sytuacji transgranicznych.

Platforma wypełni pewną pustkę na szczeblu UE, gdzie dotychczas rzadko poruszano kwestię pracy nierejestrowanej, a dyskusje na ten temat odbywały się w sposób nieskoordynowany w różnych komitetach i grupach roboczych. Inicjatywa ta umożliwi bardziej efektywną współpracę między podmiotami, które na co dzień zajmują się pracą nierejestrowaną w praktyce.

Nowa platforma:

- będzie stanowić forum, na którym eksperci będą mogli wymieniać się informacjami i najlepszymi praktykami, rozwijając w ten sposób istniejące dotychczas ograniczone kontakty;
- podda analizie krajowe i unijne narzędzia służące rozwiązywaniu wspólnych problemów, takich jak powiązane zjawisko pozorowanego samozatrudnienia oraz pracy nierejestrowanej w łańcuchach podwykonawstwa;
- zajmie się transgranicznymi aspektami problemu, na przykład przez rozważenie możliwych sposobów usprawnienia wymiany danych między krajowymi administracjami;

- wzmocni współpracę operacyjną w postaci np. wspólnych sesji szkoleniowych, wymian personelu i wspólnych inspekcji;
- opracuje wspólne zasady i wytyczne prowadzenia inspekcji w celu zwalczania pracy nierejestrowanej;
- zwiększy świadomość problemu dzięki wspólnym działaniom, takim jak kampanie europejskie, oraz przyjęciu strategii regionalnych lub unijnych.

Wniosek w sprawie decyzji ustanawiającej europejską platformę zostanie teraz skierowany do Parlamentu Europejskiego i Rady w celu przyjęcia.

• Kontekst

[Pracę nierejestrowaną](#) definiuje się jako wszelką działalność zarobkową zgodną z prawem pod względem swojej natury, lecz niezgłoszoną organom publicznym, z uwzględnieniem różnic w systemach prawnych państw członkowskich. Pojęcie to zostało włączone do europejskiej strategii zatrudnienia, a od 2001 r. problem pracy nierejestrowanej jest podejmowany w wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia kierowanych do państw członkowskich. W badaniu Eurobarometru przeprowadzonym w 2013 r. co dziesiąty Europejczyk (11 proc.) zadeklarował, że w ostatnim roku dokonał zakupu towarów lub usług powstałych w wyniku pracy na czarno, zaś 4 proc. przyznało się do wykonywania takiej pracy. Badanie ujawniło występowanie tego zjawiska w wielu różnych sektorach oraz wykazało istotne różnice między państwami członkowskimi.

W [pakiecie dotyczącym zatrudnienia](#) z kwietnia 2012 r. podkreślono, że przekształcenie pracy nieformalnej lub nierejestrowanej w legalne zatrudnienie może przyczynić się do zmniejszenia bezrobocia; zaznaczono też, że konieczne jest usprawnienie współpracy pomiędzy państwami członkowskimi.

W połowie 2013 r. Komisja przeprowadziła pierwszy etap konsultacji z przedstawicielami pracodawców i pracowników na szczeblu UE na temat możliwych przyszłych działań Unii mających na celu zacieśnienie współpracy między krajowymi organami egzekwowania prawa. Drugi etap konsultacji odbył się na początku 2014 r. W obu przypadkach partnerzy społeczni stwierdzili, że działania na szczeblu UE przyniosą wartość dodaną w stosunku do wysiłków podejmowanych na szczeblu krajowym.

W [rezolucji z dnia 14 stycznia](#) Parlament Europejski wezwał do ściślejszej współpracy inspektoratów pracy i zwiększenia ich skuteczności w zwalczaniu pracy nierejestrowanej.

- **Dodatkowe informacje**

[Wiadomości na stronie internetowej DG ds. Zatrudnienia](#)

[Badanie Eurobarometru na temat pracy nierejestrowanej w UE](#)

[Strona internetowa komisarza László Andora](#)

Zaprenumeruj bezpłatny elektroniczny [biuletyn informacyjny Komisji Europejskiej na temat zatrudnienia, spraw społecznych i włączenia społecznego](#)

2. POLITYKA ZATRUDNIENIA - Swobodny przepływ pracowników: Komisja z zadowoleniem przyjmuje zatwierdzenie przez Radę dyrektywy mającej na celu poprawę egzekwowania praw pracowników

Komisja Europejska wyraża zadowolenie z przyjęcia w dniu 14 kwietnia 2014 r. przez Radę Ministrów UE nowej dyrektywy mającej na celu zapewnienie lepszego egzekwowania na szczeblu krajowym prawa obywateli UE do podejmowania pracy w innym państwie członkowskim. Nowe przepisy zaproponowane przez Komisję w kwietniu 2013 r., mają na celu zniwelowanie różnicy między teorią a rzeczywistością i ułatwienie osobom pracującym lub poszukującym pracy w innym kraju korzystanie ze swoich praw w praktyce. Państwa członkowskie mają obecnie dwa lata na wdrożenie przepisów na poziomie krajowym.

László Andor, komisarz ds. zatrudnienia, spraw społecznych i włączenia społecznego, stwierdził: „Z zadowoleniem przyjmuję dzisiejsze zatwierdzenie dyrektywy, w niecały rok po przedstawieniu wniosku Komisji. Jest to dobra wiadomość dla wszystkich, którzy chcą pracować lub już pracują w innym państwie członkowskim. Poszukiwanie i podejmowanie pracy w innym kraju UE jest sprawą indywidualnego wyboru, jednak nowe przepisy sprawiają, że wszyscy będą bardziej świadomi praw, jakie przysługują mobilnym pracownikom. W ten sposób przyczynimy się do ułatwienia mobilności na unijnym rynku pracy”.

Dyrektywa zaproponowana 26 kwietnia 2013 r. ma na celu usunięcie istniejących barier dla swobodnego przepływu pracowników, takich jak brak świadomości pracodawców publicznych i prywatnych na temat regulacji UE oraz trudności napotymane przez mobilnych obywateli przy poszukiwaniu informacji i pomocy w przyjmujących państwach członkowskich. Mając na uwadze przewyciężenie tych przeszkód i zapobieganie dyskryminacji, dyrektywa zobowiąże państwa członkowskie do zapewnienia następujących elementów:

- wyznaczenia co najmniej jednego organu krajowego do udzielania unijnym pracownikom migrującym wsparcia i pomocy prawnej w zakresie egzekwowania ich praw;

- skutecznej ochrony prawnej w odniesieniu do praw pracowników (w tym m.in. ochrony przed wiktymizacją unijnych pracowników migrujących próbujących dochodzić swoich praw) oraz
- łatwo dostępnych informacji w więcej niż jednym języku UE na temat praw przysługujących pracownikom migrującym w UE oraz osom poszukującym pracy.

Zasady te przyniosą korzyści mobilnym pracownikom, ale także pracodawcom, którzy będą lepiej poinformowani w przypadku zatrudniania osób z innego kraju UE.

Niezależnie od tych nowych przepisów Komisja, stojąc na straży Traktatu, będzie też w dalszym ciągu w razie konieczności wszczynać postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom przez państwa członkowskie, których przepisy krajowe nie są zgodne ze zobowiązaniami wynikającymi z prawa UE.

• Kontekst

Prawo obywateli UE do pracy w innym państwie członkowskim zostało ustanowione w art. 45 [Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej](#) (TFEU) i obejmuje m.in. prawo do równego traktowania bez względu na przynależność państwową w zakresie zatrudnienia, wynagrodzenia i innych warunków pracy. [W rozporządzeniu \(UE\) nr 492/2011](#) wymieniono szczegółowo prawa wynikające ze swobodnego przepływu pracowników i określono konkretne dziedziny, w których zabroniona jest dyskryminacja ze względu na przynależność państwową, zwłaszcza jeśli chodzi o:

- dostęp do zatrudnienia,
- warunki pracy,
- przywileje socjalne i podatkowe,
- dostęp do szkolenia,
- członkostwo w związkach zawodowych,
- mieszkalnictwo,
- dostęp dzieci do edukacji.

Obecnie 3,3 proc. siły roboczej w UE, a więc 8 mln osób, mieszka i pracuje w innym państwie członkowskim. Oprócz tego 1,2 mln ludzi pracuje w kraju UE innym niż ich kraj zamieszkania. Jednak osobom pracującym lub pragnącym podjąć pracę w innym kraju często brakuje informacji na temat ich praw w przyjmującym państwie członkowskim; mogą oni też napotykać trudności w dostępie do pracy lub uzyskaniu takich samych warunków pracy i przywilejów socjalnych jak pracownicy krajowi. Również pracodawcy (zarówno publiczni, jak i prywatni), a także władze publiczne mają często niewystarczającą wiedzę o prawach mobilnych pracowników. Pomoc, na którą mogą liczyć na poziomie krajowym unijni pracownicy mobilni w zakresie egzekwowania swoich praw, jest bardzo zróżnicowana.

Często spotykane praktyki dyskryminacyjne obejmują m.in.:

- inne warunki rekrutacji;
- uzależnianie dostępu do niektórych stanowisk od posiadanego obywatelstwa;
- odmienne warunki pracy w praktyce (np. dotyczące wynagrodzenia, perspektyw zawodowych i zaszeregowania);
- problemy związane z dostępem do przywilejów socjalnych, podlegającym warunkom, które łatwiej spełnić jest obywatelom państwa przyjmującego niż obywatelom innych państw UE (np. wymóg stałego miejsca zamieszkania);
- kwalifikacje zawodowe i doświadczenie zdobyte w innych państwach członkowskich nie są brane pod uwagę albo są brane pod uwagę w inny sposób.

Swobodny przepływ pracowników jest nie tylko zasadniczym elementem jednolitego rynku UE, ale jest też źródłem korzyści dla wszystkich państw UE. Mobilność może pomóc w obniżeniu wysokiej stopy bezrobocia w niektórych państwach członkowskich, a równocześnie w uzupełnieniu niedoborów siły roboczej i umiejętności w innych państwach. Dlatego Komisja podejmuje również działania mające na celu dalszą poprawę efektywności ogólnoeuropejskiej sieci dla osób poszukujących pracy [EURES](#), tak aby więcej kandydatów miało dostęp do większej liczby ofert w całej UE.

[Przeprowadzane badania](#) niezmiennie wykazywały, że mobilni pracownicy są źródłem korzyści dla państw przyjmujących. Pracownicy mobilni uzupełniają niedobory krajowej siły roboczej, częściej są czynnie zatrudnieni, a ponieważ są oni zwykle w wieku produkcyjnym i w związku z tym średnia ich wieku jest niższa, niż w przypadku ludności kraju przyjmującego, rzadziej korzystają oni ze świadczeń socjalnych i są zazwyczaj płatnikami netto do budżetu państwa. Wysyłając do domu część swoich dochodów, pracownicy mobilni zapewniają także znaczące wsparcie dla popytu krajowego, inwestycji i przedsiębiorczości w swoim kraju pochodzenia.

- **Dodatkowe informacje**

[Wiadomości na stronie internetowej DG ds. Zatrudnienia](#)

Strona internetowa komisarza László Andora:

http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/andor/index_en.htm

3. POLITYKA ZATRUDNIENIA - Warunki pracy: nowy sondaż ujawnia pogorszenie i znaczne rozbieżności w satysfakcji z pracy

Według opublikowanego 24 kwietnia 2014 r. sondażu Eurobarometru analizującego sposób, w jaki kryzys wpłynął na warunki pracy, nieco ponad połowa europejskich pracowników postrzega warunki pracy w swoim kraju jako dobre (53 proc.), większość (57 proc.) uważa jednak, że pogorszyły się one w ciągu ostatnich 5 lat. Chociaż większość pracowników jest zadowolonych ze swoich warunków pracy (średnio 77 proc. w UE), istnieje bardzo duża rozbieżność pomiędzy państwami członkowskimi, i, w Danii poziom satysfakcji osiąga 94 proc., a w Grecji 34 proc.. Ogólnie większość pracowników wyraża wysoki poziom zadowolenia z godzin pracy (80 proc.) oraz zdrowia i bezpieczeństwa w pracy (85 proc.).

Wyniki sondażu Eurobarometru zostaną wykorzystane w dyskusji na temat obecnych i przyszłych perspektyw działań UE w dziedzinie warunków pracy, która odbędzie się w Brukseli w dniu 28 kwietnia. Konferencja będzie okazją do omówienia sposobu dalszego rozwoju spójnego i perspektywicznego podejścia do warunków pracy w UE w celu zapewnienia wysokiego poziomu jakości, bezpieczeństwa i równości w pracy.

„Ochrona i promocja warunków pracy w UE to dbanie o nasz kapitał ludzki. Mamy znaczące dziedzictwo w zakresie prawa i strategii politycznych mających zapewnić dobre warunki pracy umożliwiające wysoki poziom zadowolenia wśród europejskich pracowników. Istnieje jednak obawa, a także rzeczywiste ryzyko, że warunki pracy ucierpią w wyniku kryzysu gospodarczego. Wraz z państwami członkowskimi i organizacjami pracowników i pracodawców musimy odnowić nasze wysiłki zmierzające do zachowania i poprawy warunków pracy”, stwierdził komisarz UE ds. zatrudnienia, spraw społecznych i włączenia społecznego **László Andor**.

Sondaż Eurobarometru przeprowadzony w 28 państwach członkowskich ujawnia, że:

- ponad 80 proc. respondentów w Danii, Luksemburgu, Finlandii i Holandii uważa warunki pracy w swoim kraju za dobre. Na poziomie indywidualnych pracowników pierwsze miejsce w rankingu zajmuje Dania (94 proc. pracowników zadowolonych ze swoich warunków w miejscu pracy) a Austria i Belgia – drugie miejsce (9 na 10 zadowolonych pracowników). Zaraz za nimi plasują się Finlandia (89 proc.), Wielka Brytania i w Estonia (88 proc. w obu krajach);
- Grecja z kolei ma najniższy wskaźnik zadowolenia na poziomie krajowym (16 proc.) i jest jedynym krajem, w którym mniej niż połowa respondentów była zadowolona ze swoich obecnych warunków pracy (38 proc.);
- poziom zadowolenia jest niższy na szczeblu krajowym w Chorwacji (18 proc.), w Hiszpanii (20 proc.), we Włoszech (25 proc.), w Bułgarii (31 proc.), w Słowenii,

Portugalii i Rumunii (32 proc. w każdym z tych krajów), a także na Słowacji (36 proc.) i w Polsce (38 proc.).

Wiele różnych czynników może być powodem takich wyników: kontekst społeczny i gospodarczy, na który miał wpływ kryzys, ale także bardziej strukturalne cechy dotyczące dialogu społecznego, strategii politycznych i prawa pracy, które mogą różnić się w zależności od sytuacji danego kraju UE.

Inne ważne wnioski z sondażu wskazują na istnienie pola do poprawy, w szczególności w opisanych niżej obszarach:

- znaczna liczba ustaleń potwierdza zwiększenie intensywności pracy. Stres wyraźnie jawi się jako najważniejsze dostrzegane zagrożenie w miejscu pracy (53 proc. pracujących respondentów). Ponadto niezadowolenie dotyczące ilości i tempa pracy oraz długich dni roboczych (ponad 13 godzin) jest bardziej rozpowszechnione niż inne kwestie, takie jak brak zainteresowania zadaniami lub nieodpowiednie okresy odpoczynku w wymiarze tygodniowym lub rocznym;
- w zakresie organizacji pracy, w odniesieniu do równowagi między pracą a życiem prywatnym, 40 proc. respondentów oświadcza, że nie oferuje się im możliwości wykorzystania elastycznych warunków pracy zawodowej;
- w dziedzinie zdrowia i bezpieczeństwa w pracy mniej niż jedna trzecia pracowników oświadczyła, że w ich miejscu pracy istnieją środki mające na celu zapobieganie powstającym zagrożeniom (np. spowodowanym nanotechnologiami i biotechnologiami) lub skierowane do przewlekłe chorych i starszych pracowników. Wraz ze stresem, niezadowolająca ergonomia jest postrzegana jako jedno z najbardziej istotnych zagrożeń w miejscu pracy. 28 proc. respondentów wskazuje powtarzalne ruchy i męczące lub bolesne pozycje jako główne zagrożenia dla zdrowia i bezpieczeństwa w miejscu pracy, a 24 proc. – codzienne podnoszenie, przenoszenie lub przemieszczanie ładunków.

• **Konferencja UE w sprawie warunków pracy**

W konferencji 28 kwietnia wzięło udział około 300 zainteresowanych stron. W ramach pięciu warsztatów prowadzone będą dogłębne dyskusje na temat bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w pracy, restrukturyzacji, godzenia życia prywatnego i zawodowego, stażów i międzynarodowego wymiaru działań UE w dziedzinie warunków pracy.

Związki zawodowe, organizacje pracodawców oraz decydentów, zarówno na szczeblu europejskim jak i krajowym, zachęca się do dzielenia się swoimi przemyśleniami i

podejmowania wspólnych inicjatyw w celu wspierania warunków pracy i jakości pracy, co jest niezbędne, aby osiągnąć cele strategii „Europa 2020”. Dobre warunki pracy, w tym zdrowe i bezpieczne środowisko, są często związane z wysoką motywacją pracowników, kreatywnością i zaangażowaniem, co prowadzi ostatecznie do wysokiego poziomu wydajności.

- **Kontekst**

Sondaż przeprowadzono w 28 państwach członkowskich między 3 a 5 kwietnia 2014 r. W badaniu wzięło udział 26 571 respondentów z różnych grup społecznych i demograficznych, z którymi przeprowadzono rozmowy telefoniczne (telefonii stacjonarnej i telefonii komórkowej) w ich języku ojczystym.

Dla celów omawianego sondażu Eurobarometru warunki pracy zostały zdefiniowane jako czas pracy, organizacja pracy, bezpieczeństwo i higiena pracy, reprezentowanie pracowników i związek z pracodawcą.

W strategii „Europa 2020” wyznaczono ambitne cele w zakresie zwiększenia zatrudnienia i zmniejszenia ubóstwa. [Europejski semestr](#), [pakiet dotyczący zatrudnienia](#) i [pakiet dotyczący inwestycji społecznych](#) przyczyniają się do reagowania na zmiany w zatrudnieniu i wyzwania społeczne w sposób systematyczny i z perspektywy ogólnoeuropejskich interesów.

UE polega na wszechstronnym zestawie strategii politycznych i prawodawstwa, które mają na celu wspieranie lepszych warunków pracy w UE, w tym minimalnych norm w zakresie [prawa pracy](#) i [bezpieczeństwa i zdrowia w miejscu pracy](#). W zeszłym roku Komisja Europejska zaproponowała również ramy jakości dla restrukturyzacji i dla staży. Te ostatnie zostały przyjęte przez Radę Ministrów w marcu 2014 r.

W dniu 7 kwietnia 2014 r. Europejska Agencja Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy (EU-OSHA) uruchomiła kampanię „Healthy Workplaces Manage Stress” (zdrowe miejsca pracy pomagają zwalczać stres) w celu podniesienia świadomości na temat zagrożeń psychicznych, fizycznych i społecznych związanych ze stresem w pracy.

- **Dodatkowe informacje**

[Eurobarometer „Warunki pracy w UE” i dane dotyczące poszczególnych krajów w językach narodowych](#)

http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_398_fact_pl_pl.pdf

Prawa w pracy: <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=82&langId=pl>

Restrukturyzacja: <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=782&langId=en>
Zatrudnienie młodzieży: <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=1036&langId=pl>
Strona internetowa komisarza László Andora: http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/andor/index_en.htm

4. SPRAWY GOSPODARCZE I FINANSOWE - Grupa wysokiego szczebla pracuje nad przyszłym finansowaniem UE

Grupa wysokiego szczebla ds. zasobów własnych spotkała się w dniu 3 kwietnia br. w Brukseli na swoim pierwszym posiedzeniu pod przewodnictwem Maria Montiego, byłego premiera Włoch i komisarza europejskiego.

Powołanie grupy wysokiego szczebla zostało ogłoszone w dniu 25 lutego 2014 r. w Strasburgu przez przewodniczącego Parlamentu Europejskiego **Martina Schulza**, przewodniczącego Rady **Antonisa Samarasa** i przewodniczącego Komisji **José Manuela Barroso**. Przy tej okazji powitali oni Mario Montiego jako przewodniczącego Grupy, wyznaczonego wspólnie przez wszystkie trzy instytucje.

Ta międzyinstytucjonalna grupa, której utworzenie uzgodniono podczas negocjacji w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2014-2020, dokona ogólnego przeglądu systemu zasobów własnych. Wyda ona swoją pierwszą ocenę do końca 2014 r. Parlamente narodowe będą miały okazję do omówienia wyników prac podczas konferencji międzyparlamentarnej w 2016 r. Na podstawie wyników tej pracy Komisja oceni, równoległe do procesu przeglądu i zmian wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020, czy proponować reformy obecnego systemu zasobów własnych dla kolejnego okresu finansowania (po roku 2020).

Mario Monti powiedział: „Mam zaszczyt przewodniczyć tej grupie składającej się z wybitnych osobistości posiadających ogromne kompetencje i doświadczenie polityczne. Podejmując tę inicjatywę Parlament Europejski, Rada i Komisja wykazały, że są świadome, iż obecny sposób finansowania budżetu UE powinien zostać poddany gruntownej analizie. Chociaż zagadnienie to było już w przeszłości przedmiotem kilku doskonałych sprawozdań, nie osiągnięto dotychczas żadnych znaczących postępów na szczeblu politycznym. Jestem przekonany, że w oparciu o tę bezprecedensową wspólną inicjatywę trzech instytucji, nasza grupa dostarczy zasadnych możliwych wariantów dla przyszłych decyzji, tak aby stworzyć prostszy, bardziej przejrzysty, sprawiedliwy i demokratycznie rozliczalny system”.

- **Skład Grupy**

Przewodniczący

Mario Monti, rektor Uniwersytetu im. Bocconiego, były premier Włoch i komisarz europejski

Członkowie:

a) mianowani przez Parlament Europejski:

1. Ivailo Kalfin (Grupa Postępowego Sojuszu Socjalistów i Demokratów w Parlamencie Europejskim),
2. Alain Lamassoure (Europejska Partia Ludowa),
3. Guy Verhofstadt (Porozumienie Liberalów i Demokratów na rzecz Europy);

b) mianowani przez Radę:

1. Daniel Dăianu, były poseł do Parlamentu Europejskiego i minister finansów Rumunii,
2. prof. Clemens Fuest, prezes Centrum Europejskich Badań Ekonomicznych w Niemczech,
3. Ingrida Šimonytė, była minister finansów Litwy;

c) mianowani przez Komisję:

3. Janusz Lewandowski, komisarz ds. programowania finansowego i budżetu,
 - Maroš Šefčovič, wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej odpowiedzialny za stosunki międzyinstytucjonalne i administrację,
 - Algirdas Šemeta, komisarz ds. podatków i unii celnej, statystyki, audytu oraz zwalczania nadużyć finansowych.

• Więcej informacji:

Notatka na temat Grupy wysokiego szczebla ds. zasobów własnych:

http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-14-130_en.htm

Strona internetowa poświęcona wieloletnim ramom finansowym na lata 2014-20:

http://ec.europa.eu/budget/mff/index_en.cfm

5. HANDEL MIĘDZYNARODOWY - UE skarży rosyjski zakaz importu wieprzowiny przed WTO

Unia Europejska wszczęła 8 kwietnia 2014 r. na forum Światowej Organizacji Handlu (WTO) postępowanie w sprawie rosyjskiego zakazu importu świń, świeżej wieprzowiny i niektórych produktów wieprzowych z UE.

Pod koniec stycznia 2014 r. Rosja zamknęła dla UE swój rynek, na który trafiało blisko 25 proc. unijnego eksportu tych produktów. Powodem decyzji było wykrycie czterech

odosobnionych przypadków afrykańskiego pomoru świń u dzików na granicy Polski i Litwy z Białorusią.

Zakaz handlu naraził unijnych hodowców na poważne straty. Dwustronne rozmowy z Moskwą nie dały do tej pory żadnych rezultatów. Nie widząc innej możliwości rozwiązania problemu, Unia Europejska postanowiła odwołać się do procedur rozstrzygania sporów w ramach WTO, składając wniosek o rozpoczęcie formalnych konsultacji z Rosją.

„Wprowadzony przez Rosję ogólny zakaz dotyczący europejskiej wieprzowiny jest wyraźnie nieproporcjonalny i sprzeczny z zasadami WTO. Chodzi o drobny incydent wykrycia kilku zarażonych dzików na granicach z Białorusią, który został niezwłocznie opanowany przez właściwe europejskie organy. Wielotygodniowe rozmowy z naszymi rosyjskimi partnerami nie doprowadziły do żadnych postępów w rozwiązaniu tej kwestii. Europa będzie bronić swoich producentów wieprzowiny, co nie pozostawia nam innego wyboru jak skierowanie tej sprawy do rozstrzygnięcia na forum WTO.”, powiedział komisarz UE ds. handlu **Karel de Gucht**.

Unijny komisarz ds. zdrowia **Tonio Borg** powiedział: „Pomimo intensywnej negocjacji nasi rosyjscy partnerzy w dalszym ciągu odrzucają nasz wniosek w sprawie regionalizacji, polegający na umożliwieniu eksportu świń, z wyjątkiem eksportu z obszaru dotkniętego chorobą. Komisja wprowadziła szereg środków, zgodnych z zasadami WTO, służących kontroli wirusa afrykańskiego pomoru świń, który najprawdopodobniej pochodzi właśnie z Rosji. Jednak Rosja w dalszym ciągu stosuje ogólny zakaz dotyczący unijnego eksportu wieprzowiny. Ten nieproporcjonalny zakaz wywiera znaczący wpływ finansowy na europejski przemysł wieprzowy i należy go zakwestionować”.

Po przystąpieniu do WTO w 2012 r. Rosja zobowiązała się do zagwarantowania, że wprowadzane przez nią środki ochrony zdrowia i życia zwierząt są oparte na dowodach naukowych i nie ograniczają handlu w stopniu większym niż to konieczne, oraz że są stosowane bez dyskryminacji wobec jej różnych partnerów i producentów krajowych.

Rosja przyjmuje jednak na przykład import z Białorusi, a do niedawna także z Ukrainy, pomimo zgłaszanych przypadków afrykańskiego pomoru świń w tych krajach. Pomimo wielu ognisk choroby wykrytych na własnym terytorium Rosja nie zamknęła też całego swojego rynku dla wszystkich produktów krajowych. W związku z tym wydaje się, że, wydając zakaz importu z regionów UE niedotkniętych chorobą, Rosja stosuje podwójne standardy, traktując

produkty pochodzące z UE w inny sposób niż produkty pochodzące od innych partnerów handlowych oraz niż produkty wytworzone w kraju.

Składając wniosek o rozpoczęcie konsultacji, UE formalnie wszczyna spór w ramach WTO. W ramach konsultacji UE i Rosja mają możliwość omówienia sprawy i wypracowania zadowalającego rozwiązania bez potrzeby uciekania się do sporu sądowego. Jeżeli konsultacje nie doprowadzą do osiągnięcia zadowalającego rozwiązania w ciągu 60 dni, UE może zwrócić się do WTO o powołanie zespołu orzekającego w celu stwierdzenia, czy podjęte przez Rosję środki są zgodne z prawem.

- **Kontekst**

Fakty i liczby dotyczące wymiany handlowej

W 2013 r. unijny eksport wieprzowiny do Rosji osiągnął wartość 1,4 mld EUR, czyli około 25 proc. całego eksportu UE. Zakaz ten ma poważny wpływ na unijny przemysł wieprzowy, pociągając za sobą spadek cen i nadmierną podaż wieprzowiny na unijnym rynku. Rosja jest trzecim najważniejszym partnerem handlowym Unii, która jest z kolei dla Rosji największym rynkiem eksportowym. W 2013 r. wartość unijnego eksportu do Rosji wyniosła 123 mld EUR, natomiast wartość importu — 232 mld euro. Wprawdzie rosyjski eksport do UE stanowią głównie surowce (80 proc.), to eksport z UE do Rosji obejmuje głównie pojazdy, leki, maszyny i sprzęt wykorzystywany w transporcie, a także produkty rolne.

Afrykański pomór świń

Wirus afrykańskiego pomoru świń jest śmiertelną chorobą zakaźną świń, która nie jest groźna dla ludzi ani innych zwierząt. Szczep wirusa wykryty u czterech dzików odpowiada szczepowi wirusa występującego w Rosji. Wprowadzony przez Rosję zakaz importu obejmujący obszary UE niedotknięte chorobą pozostaje w wyraźnej sprzeczności z sytuacją na rosyjskim rynku krajowym. Od 2007 r. Rosja zgłosiła około 600 przypadków afrykańskiego pomoru świń u dzików oraz niemal 400 ognisk tej choroby w gospodarstwach w kraju. W tym kontekście nie ulega wątpliwości, że choroba rozprzestrzeniła się z Rosji na Białoruś, a z Białorusi do UE. UE wzywa Rosję do niezwłocznego zwiększenia krajowych wysiłków mających na celu zwalczanie i kontrolę afrykańskiego pomoru świń oraz do zniesienia nieuzasadnionego zakazu handlu w odniesieniu do obszarów UE niedotkniętych chorobą.

- **Dodatkowe informacje:**

Rozstrzygnięcie sporów w ramach WTO

<http://ec.europa.eu/trade/policy/accessing-markets/dispute-settlement/>

Stosunki z Rosją:

<http://ec.europa.eu/trade/policy/countries-and-regions/countries/russia/>

Unijny rynek wieprzowiny:

http://ec.europa.eu/agriculture/pigmeat/index_en.htm

Unijne środki kontroli w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń:

http://ec.europa.eu/food/animal/diseases/controlmeasures/asf_en.htm

6. RYNEK WEWNĘTRZNY - Ład korporacyjny: Komisja Europejska proponuje zwiększenie zaangażowania akcjonariuszy i wprowadzenie zasady „say on pay” w największych europejskich spółkach

Komisja Europejska przyjęła 9 kwietnia 2014 r. środki na rzecz poprawy ładu korporacyjnego około 10 000 spółek notowanych na europejskich giełdach. Przyczyni się to do wzrostu konkurencyjności i długoterminowej równowagi tych przedsiębiorstw. Inne propozycje przewidują również opłacalne rozwiązania w zakresie prawa spółek dla małych i średnich przedsiębiorstw, które prowadzą działalność transgraniczną. Pakiet środków obejmuje główne działania określone w komunikacie z 27 marca w sprawie długoterminowego finansowania gospodarki europejskiej.

Komisarz ds. rynku wewnętrznego i usług **Michel Barnier** powiedział: „Ostatnie lata po raz kolejny pokazały, jak krótkoterminowe myślenie szkodzi europejskim spółkom i gospodarce. Zdrowy ład korporacyjny może przyczynić się do zmiany tych tendencji. Dzisiejsze wnioski będą motywować akcjonariuszy do większego zaangażowania w spółki, w które inwestują, i do przyjęcia wobec swoich inwestycji perspektywy długoterminowej. W tym celu muszą oni mieć prawo do sprawowania właściwej kontroli nad kadrą zarządzającą, co obejmowałoby wiążącą zasadę „say on pay” (zakładającą, że wynagrodzenia menedżerów powinny być poddawane pod głosowanie akcjonariuszy). Za priorytetowe uznaję także, by prawo spółek zapewniało europejskim MŚP skuteczne ramy dla ich działalności i wzrostu. Koncepcja europejskiej spółki jednoosobowej pomoże przedsiębiorcom zmniejszyć koszty i założyć działalność gospodarczą za granicą.”

- **Przegląd dyrektywy w sprawie praw akcjonariuszy**

Wniosek w sprawie przeglądu obecnie obowiązującej dyrektywy w sprawie praw akcjonariuszy ([Dyrektywa 2007/36/EC](#)) ma na celu uporanie się z wadami ładu korporacyjnego związanymi ze spółkami notowanymi na giełdzie, z ich zarządami, akcjonariuszami (inwestorami instytucjonalnymi i podmiotami zarządzającymi aktywami), pośrednikami oraz doradcami inwestorów w sprawie głosowania (tzn. firmami świadczącymi usługi na rzecz akcjonariuszy, zwłaszcza w kwestii głosowania). Jak pokazał kryzys, akcjonariusze zbyt często popierali zbyt ryzykowne krótkoterminowe decyzje menedżerów i nie monitorowali ściśle spółek, w które inwestowali.

Wniosek zakłada zarówno ułatwienie akcjonariuszom korzystania z ich obecnych praw wobec spółek, jak i rozszerzenie zakresu tych praw w razie potrzeby. To pozwoliłoby zapewnić większe zaangażowanie akcjonariuszy i ich większą kontrolę nad zarządem spółki, tak by działała ona zgodnie ze swoimi długoterminowymi interesami. Bardziej długoterminowa perspektywa stwarza lepsze warunki działania dla przedsiębiorstw notowanych na giełdzie i sprzyja poprawie ich konkurencyjności. Główne elementy wniosku obejmują surowsze wymogi przejrzystości, którymi mają zostać objęci inwestorzy instytucjonalni i podmioty zarządzające aktywami odnośnie do ich polityki inwestowania i zaangażowania w spółki, w które inwestują, a także stworzenie ram, które mają ułatwić identyfikację akcjonariuszy, tak by mogli oni łatwiej korzystać z przysługujących im praw (np. prawa do głosowania), w szczególności w sytuacjach transgranicznych (44 % akcjonariuszy pochodzi z innego państwa członkowskiego UE lub z państwa trzeciego). Doradcy inwestorów w sprawie głosowania również będą musieli również wykazać większą przejrzystość w zakresie metod przygotowywania zaleceń dotyczących głosowania oraz w zakresie zarządzania konfliktami interesów.

Po raz pierwszy wprowadzona zostanie w Europie zasada „say on pay”. Obecnie brakuje dostatecznego powiązania między wynagrodzeniami kadry zarządzającej a jej wynikami, co prowadzi do niekorzystnych zachowań nastawionych na krótkoterminowe efekty. Wnioski zobowiązałyby spółki do ujawniania jasnych, porównywalnych i pełnych informacji na temat ich polityki płacowej i praktycznego jej zastosowania. Nie obowiązywałby żaden pułap wynagrodzeń na poziomie UE, ale każda spółka musiałaby poddawać swoją politykę płacową pod wiążące głosowanie akcjonariuszy. Polityka ta musiałaby obejmować maksymalny poziom wynagrodzenia kadry zarządzającej. Każde przedsiębiorstwo musiałoby wytłumaczyć, jak ta polityka przyczyniłaby się do długoterminowych interesów i równowagi spółki. Objasnienia wymagałoby również, w jaki sposób, przy ustalaniu polityki płacowej, uwzględniono płace i warunki zatrudnienia pracowników spółki, w tym stosunek średniego wynagrodzenia pracowników do średniego wynagrodzenia członków kadry kierowniczej.

- **Zalecenie Komisji w sprawie jakości sprawozdań dotyczących ładu korporacyjnego (podejście „przestrzegaj lub wyjaśnij”)**

Zalecenie to ma na celu rozszerzenie zakresu sprawozdań w zakresie zarządzania korporacyjnego przygotowywanych przez spółki notowane na giełdzie. Większość zasad dotyczących ładu korporacyjnego należy do tzw. miękkiego prawa i w związku z tym konieczne jest, aby dobrze działało podejście „przestrzegaj lub wyjaśnij”, zgodnie z którym przedsiębiorstwo, które zdecyduje się odstąpić od obowiązującego kodeksu ładu korporacyjnego musi podać powody, dla których to uczyniło. Podejście to zapewnia przedsiębiorstwom znaczny stopień elastyczności, gdyż zakłada ono, że w określonych przypadkach nieprzestrzeganie niektórych zaleceń mogłoby być lepsze dla interesów spółki niż stuprocentowa zgodność z kodeksem. Jednakże przedsiębiorstwa, które odstępują od obowiązującego kodeksu ładu korporacyjnego, często nie przedstawiają odpowiednich wyjaśnień, dlatego to uczyniły, co utrudnia inwestorom podejmowanie przemyślnych decyzji inwestycyjnych.

Zalecenie Komisji ma na celu przedstawienie wytycznych spółkom notowanym na giełdzie, inwestorom i innymi zainteresowanym stronom w celu poprawy ogólnej jakości publikowanych przez spółki oświadczeń dotyczących ładu korporacyjnego.

- **Dyrektywa w sprawie spółek jednoosobowych**

Obecnie małe i średnie przedsiębiorstwa napotykają zbyt wiele przeszkód utrudniających działalność gospodarczą na jednolitym rynku. Z punktu widzenia prawa spółek prowadzenie działalności za granicą często jest dla MŚP kosztowne i trudne. Tylko niewielka liczba MŚP (2%) inwestuje za granicą i zakłada tam jednostki zależne.

Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie jednoosobowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością przyczyni się do usunięcia tych przeszkód poprzez ujednoczenie wymagań w zakresie tworzenia przedsiębiorstw z jednym udziałowcem. Spowodowałoby to usunięcie uciążliwej procedury rejestracji spółek zależnych i ułatwienie MŚP prowadzenia działalności w całej UE.

- **Główne elementy wniosku:**

Państwa członkowskie zostałyby zobowiązane do zapewnienia w ramach swojego ustawodawstwa formy prawnej dla jednoosobowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, które musiałyby spełniać takie same wymogi w całej UE. Miałyby one takie samo oznaczenie — Societas Unius Personae (SUP).

Państwa członkowskie byłyby zobowiązane do umożliwienia założycielom bezpośredniej rejestracji takich spółek on-line, bez konieczności podróży w tym celu do kraju rejestracji.

Wniosek przewidywałby wprowadzenie wzoru statutu spółki, który byłby identyczny w całej UE, dostępny we wszystkich językach urzędowych UE i zawierałby elementy niezbędne do prowadzenia jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Dla takich spółek wprowadzony zostałby minimalny wymóg kapitałowy w wysokości 1 EUR.

Odpowiednia ochrona wierzycieli zostałaby zagwarantowana poprzez test bilansowy i oświadczenie o wypłacalności.

- **Dodatkowe informacje**

Ład korporacyjny i prawo spółek są niezbędne do zapewnienia dobrego zarządzania i równowagi przedsiębiorstw w długim okresie, co ma duże znaczenie dla długoterminowego finansowania gospodarki europejskiej.

Wspomniane wnioski zostały przygotowane w następstwie planu działania z 2012 r. w sprawie prawa spółek i ładu korporacyjnego oraz komunikatu w sprawie długoterminowego finansowania gospodarki europejskiej opublikowanego w dniu 27 marca 2014 r.

http://ec.europa.eu/internal_market/company/modern/index_en.htm

7. TRANSPORT - Pierwsza tabela wyników w dziedzinie transportu w UE (Polska najgorsza)

Komisja Europejska opublikowała 10 kwietnia 2014 r. po raz pierwszy tabelę wyników w dziedzinie transportu w Unii. Porównano w niej wyniki państw członkowskich w 22 kategoriach dotyczących transportu, wyróżniając w obrębie większości tych kategorii pięć krajów, które osiągnęły najlepsze wyniki, i pięć z wynikami najgorszymi. Holandia i Niemcy mogą poszczycić się najlepszymi wynikami w 11 kategoriach i zajmują czołowe pozycje w tabeli, zaraz po nich plasują się Szwecja, Wielka Brytania i Dania.

Zadaniem tej pierwszej [tabeli wyników w dziedzinie transportu w Unii](#) jest unaocznienie zróżnicowania wyników osiągniętych przez państwa członkowskie w kwestiach związanych z transportem na terytorium Europy. Ma ona również pomóc państwom członkowskim w zidentyfikowaniu obszarów, w których konieczna jest poprawa, i określeniu priorytetów w zakresie inwestycji i przedmiotowej polityki. Zestawienie to stworzono wykorzystując dane z różnych źródeł (z Eurostatu, Europejskiej Agencji Środowiska, Banku Światowego i Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju). W nadchodzących latach Komisja zamierza poprawić jakość stosowanych wskaźników, we współpracy z państwami członkowskimi, przedsiębiorstwami i innymi zainteresowanymi stronami, a także śledzić postępy w poszczególnych państwach członkowskich.

Siim Kallas, wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej odpowiedzialny za mobilność i transport, stwierdził: „Taka tablica wyników to wspaniałe narzędzie, które graficznie przedstawia rezultaty naszych dotychczasowych wysiłków na drodze do skuteczniejszego, bardziej przyjaznego dla użytkowników i środowiska oraz bezpieczniejszego systemu transportu. Daje ona oczywiście jedynie chwilowy obraz sytuacji, lecz może posłużyć nam i państwom członkowskim jako punkt odniesienia i źródło inspiracji w kształtowaniu dalszej współpracy”.

Tablicę można wyświetlić z wynikami uporządkowanymi albo według rodzaju transportu (drogowy, kolejowy, wodny, lotniczy) albo według jednej z następujących kategorii:

- jednolity rynek (dostęp do rynku, regulacja);
- infrastruktura;
- wpływ na środowisko;
- bezpieczeństwo;
- transpozycja prawa unijnego;
- naruszenia prawa unijnego;
- innowacje i badania naukowe; oraz
- logistyka.

W większości wygenerowanych w ten sposób tabel pięć państw z najlepszymi wynikami zaznaczono na zielono, a pięć z najgorszymi – na czerwono.

Tablicę wyników uzupełniają statystyki (bez rankingów) dotyczące poszczególnych krajów (z danymi na temat wydatków na transport, udziału poszczególnych rodzajów transportu w rynku i finansowania ze środków unijnych na inwestycje w dziedzinie transportu).

Dodatkowe informacje dotyczące poszczególnych krajów znaleźć można w notatce prasowej http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-14-277_en.htm

W poniższej tabeli podano, ile razy dany kraj znalazł się wśród państw, które osiągnęły najlepsze wyniki, a ile razy wśród tych z najgorszymi wynikami. Punktacja łączna jest obliczana poprzez odjęcie punktów za wyniki w grupie najgorszych od punktów za wyniki w grupie najlepszych:

	Wśród 5 najlepszych	Wśród 5 najgorszych	Punktacja łączna
NL	11	0	11
DE	11	1	10
SE	9	1	8
UK	9	2	7
DK	5	0	5
FI	6	3	3
LU	5	2	3
MT	4	2	2
AT	3	2	1
FR	5	4	1
IE	5	5	0
SI	4	4	0
ES	4	4	0
BE	4	4	0
EE	4	5	-1
SK	4	5	-1
LV	4	5	-1
CZ	2	3	-1
HU	3	5	-2
IT	3	5	-2
HR	1	4	-3
CY	2	5	-3
PT	3	6	-3
RO	4	7	-3
LT	2	6	-4
EL	2	8	-6
BG	3	9	-6
PL	3	9	-6

8. TRANSPORT - Transport drogowy towarów: Komisja wzywa do ulepszenia przepisów dotyczących sektora, kierowców i środowiska

Wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej odpowiedzialny za transport, **Siim Kallas**, wezwał do uproszczenia i jaśniejszego sformułowania przepisów UE dotyczących transportu drogowego towarów. Odniósł się w ten sposób do sprawozdania dotyczącego integracji wewnętrznego rynku transportu drogowego. Jego autorzy stwierdzają, że choć osiągnięto pewne postępy, usunięcie nadal istniejących ograniczeń pomogłoby europejskiej gospodarce i przyczyniłoby się do poprawy stanu środowiska.

Niemal jedna czwarta samochodów ciężarowych poruszających się każdego dnia po europejskich drogach jest pusta, ponieważ akurat wracają do bazy lub jadą po odbiór kolejnego ładunku. Ze sprawozdania wynika, że można by ograniczyć puste przebiegi i zwiększyć wydajność sektora, otwierając krajowe rynki transportu na konkurencję.

Wiceprzewodniczący Siim Kallas stwierdził: „Obecne zasady są szkodliwe dla europejskich przedsiębiorstw, mają niekorzystny wpływ na wszystkich użytkowników dróg i na środowisko. Potrzebujemy jasnych regulacji w tej branży, a jednocześnie musimy zagwarantować dobre warunki pracy dla kierowców. Mam nadzieję, że Komisja w nowym składzie będzie kontynuować działania w tym kierunku.”

Główne wnioski ze sprawozdania:

- organy kontrolne państw członkowskich muszą zwiększyć skuteczność i spójność egzekwowania obowiązujących przepisów;
- Komisja i UE mogą w tym pomóc, precyzyjniej formułując przepisy, które obecnie są różnie rozumiane, interpretowane i wdrażane w państwach członkowskich;
- jeśli chcemy zagwarantować zdolność sektora do obsługi rosnącego zapotrzebowania na transport towarowy, musimy poprawić stosowanie przepisów socjalnych w sektorze transportu drogowego, aby przyciągnąć do niego młodych kierowców;
- UE ma szansę równocześnie poprawić wydajność gospodarki i ograniczyć emisje gazów cieplarnianych z transportu.

• Fakty i liczby

Prawie trzy czwarte (72 proc.) transportu lądowego towarów w UE odbywa się po drogach. Sektor generuje obroty rzędu 300 mld euro rocznie, a jego wkład w PKB UE wynosi ok. 2 proc.

Transport lądowy, którego gałęzią jest transport drogowy, jest jedynym rodzajem transportu, w którym od 2001 r. spadła wydajność pracy (- 0,2 proc).

Transport krajowy stanowi 67 proc. transportu drogowego w UE, jednak dostęp zagranicznych przewoźników do rynków krajowych jest nadal bardzo ograniczony.

Samochody ciężarowe często jeżdżą puste: 20 proc. wszystkich ciężarówek w UE jeździ bez ładunku. W transporcie krajowym odsetek ten jest jeszcze większy – wynosi 25 proc.

Działalność w sektorze prowadzi ok. 600 000 przedsiębiorstw, wiele z nich to MŚP. Firmy te zatrudniają prawie 3 mln osób.

W najbliższej przyszłości w sektorze transportu drogowego odczuwalny będzie niedobór kierowców. Kierowcy, jako populacja starzeją się, a zatrudnienie na takim stanowisku w sektorze transportu drogowego nie jest uważane za atrakcyjne. Warunki pracy są trudne, a państwa członkowskie niespójnie wdrażają przepisy socjalne dotyczące tej branży.

Według niedawnego badania Parlamentu Europejskiego, koszt nadal istniejących ograniczeń kabotażu wynosi 50 mln EUR rocznie.

Zniesienie ograniczeń kabotażu przyczyniłoby się do ograniczenia pustych przebiegów, ponieważ ułatwiłoby przewoźnikom łączenie ładunków i wykorzystywanie tras powrotnych. Dzięki zniesieniu ograniczeń firmy transportowe mogłyby także zoptymalizować zarządzanie flotą, zwiększając logistyczną wydajność gospodarki UE. Pozwoliłoby to utrzymać atrakcyjność UE jako miejsca produkcji i handlu.

- **Dalsze działania**

Sprawozdanie zostanie przekazane do Parlamentu Europejskiego i Rady i poddane dalszej dyskusji.

- **Dodatkowe informacje:**

http://ec.europa.eu/transport/modes/road/haulage/index_en.htm

9. TRANSPORT - Komisja Europejska za rygorystycznymi standardami dla cywilnych dronów

Komisja Europejska zaproponowała 8 kwietnia 2014 r. pakiet nowych, rygorystycznych standardów regulujących użytkowanie cywilnych dronów, czyli zdalnie sterowanych statków powietrznych. Nowe przepisy będą dotyczyły ochrony i bezpieczeństwa, prywatności i ochrony danych osobowych oraz ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej. Mają one ułatwić europejskim firmom osiągnięcie pozycji globalnego lidera na rynku tej nowoczesnej technologii, jednocześnie wprowadzając wszelkie niezbędne procedury bezpieczeństwa.

Drony cywilne są coraz popularniejsze w Europie, zwłaszcza w takich krajach jak Szwecja, Francja i Wielka Brytania. Znajdują zastosowanie w różnych sektorach, lecz przepisy regulujące ich użytkowanie nie są spójne. Wprawdzie są stosowane podstawowe, krajowe normy bezpieczeństwa, jednak różnią się one w poszczególnych krajach Unii, a wiele kluczowych kwestii bezpieczeństwa nie jest uregulowanych w sposób spójny.

Siim Kallas, wiceprzewodniczący Komisji odpowiedzialny za transport, powiedział: „Drony cywilne można stosować do wykrywania uszkodzeń dróg i mostów kolejowych, do monitorowania katastrof naturalnych, takich jak powódzie, albo do opryskiwania upraw, a wszystko to z zegarmistrzowską dokładnością. Drony dostępne są w przeróżnych kształtach i rozmiarach. W przyszłości będą mogły nawet dostarczać książki zamówione w czyjejś ulubionej księgarni internetowej. Jednak wiele osób, łącznie ze mną, obawia się o kwestie bezpieczeństwa i ochrony prywatności w związku z użytkowaniem tych urządzeń.”

Technologia związana z dronami cywilnymi stale się rozwija, obiecując znaczny potencjał wzrostu gospodarczego i nowe miejsca pracy. Według niektórych szacunków za dziesięć lat na drony może przypadać aż 10 proc. rynku lotniczego, a to oznacza kwotę 15 mld euro rocznie. Dlatego Wiceprzewodniczący KE dodał: „Jeśli kiedykolwiek był odpowiedni czas, aby uregulować te kwestie na poziomie europejskim, to właśnie teraz, ponieważ zdalnie sterowane statki powietrzne z założenia mają przekraczać granice, a branża z nimi związana jest wciąż na wczesnym etapie rozwoju. Mamy zatem szansę, aby ustalić jednolite przepisy obowiązujące wszystkich, tak jak stało się to w przypadku dużych statków powietrznych.”

- **Nowe standardy będą dotyczyć następujących obszarów:**
 - **Rygorystyczne, ogólnounijne przepisy w zakresie certyfikatów bezpieczeństwa.** Bezpieczeństwo jest najważniejszym priorytetem dla unijnej polityki lotniczej. Nowe

normy unijne opierać będą się na założeniu, że drony cywilne muszą gwarantować taki sam poziom bezpieczeństwa, jak załogowe operacje lotnicze. Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA) opracuje szczegółowe standardy użytkowania dronów dla całej Unii Europejskiej.

- **Ścisła kontrola ochrony prywatności i danych osobowych.** Gromadzenie danych przez drony musi być zgodne z obowiązującymi przepisami w zakresie ochrony danych, a organy odpowiedzialne za ochronę prywatności muszą monitorować proces gromadzenia i przetwarzania danych osobowych przez te urządzenia. Komisja zbada, jakie działania należy podjąć w celu zagwarantowania pełnego stosowania przepisów o ochronie danych do dronów i, w razie konieczności, zaproponuje zmiany lub opracuje szczegółowe wytyczne.
- **Ścisła kontrola poziomu ochrony.** Drony cywilne mogą stawać się celem ewentualnych działań bezprawnych i zagrażających bezpieczeństwu. EASA rozpocznie prace nad opracowaniem niezbędnych wymogów w zakresie ochrony, dotyczących w szczególności zabezpieczenia strumieni informacyjnych, a następnie zaproponuje nałożenie na wszystkie zainteresowane strony szczegółowych obowiązków prawnych (dotyczyłyby one zarządzających ruchem lotniczym, operatorów dronów, dostawców usług telekomunikacyjnych), które będą egzekwowane przez organy krajowe.
- **Jasne przepisy dotyczące ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej.** Obecnie obowiązujące przepisy w zakresie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej w większości opracowano w odniesieniu do załogowych statków powietrznych, których masa (począwszy od 500 kg) determinuje minimalną wartość ubezpieczenia. Komisja oceni konieczność zmiany obowiązujących przepisów z uwzględnieniem specyfiki zdalnie sterowanych statków powietrznych.
- **Usprawnienie działań badawczo-rozwojowych oraz wsparcie dla nowej branży.** Komisja będzie dążyć do usprawnienia prac badawczo-rozwojowych, w szczególności działań finansowanych z unijnych funduszy na badania i rozwój, którymi zarządza Wspólne Przedsięwzięcie SESAR (jednolita europejska przestrzeń powietrzna), aby maksymalnie skrócić czas realizacji obiecujących projektów technologicznych związanych z wprowadzeniem zdalnie sterowanych statków powietrznych do europejskiej przestrzeni powietrznej. Małe i średnie

przedsiębiorstwa oraz podmioty rozpoczynające działalność w tej branży otrzymają wsparcie na rozwój odpowiednich technologii (programy Horyzont 2020 i COSME).

- **Co dalej?**

W 2014 r. Komisja dokona szczegółowej analizy, w toku której oceni powyższe kwestie i wskaże najlepsze rozwiązania. Następnie może zostać opracowany wniosek legislacyjny, który będą musiały zatwierdzić państwa członkowskie i Parlament Europejski. EASA może już teraz przystąpić do opracowywania niezbędnych standardów bezpieczeństwa. Mogą także zostać podjęte inne działania, np. prace wspomagające w ramach istniejących programów unijnych, takich jak SESAR, Horyzont 2020 lub COSME. Wszystko to ma na celu realizację założeń Rady Europejskiej z grudnia 2013 r. o stopniowym dopuszczeniu do ruchu zdalnie sterowanych statków powietrznych w przestrzeni powietrznej począwszy od 2016 r.

- **Dodatkowe informacje:**

KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY - Nowa era w dziejach lotnictwa. Otwarcie rynku lotniczego na cywilne wykorzystanie systemów zdalnie pilotowanych statków powietrznych w bezpieczny i zrównoważony sposób:

[http://ec.europa.eu/transport/modes/air/doc/com\(2014\)207_pl.pdf](http://ec.europa.eu/transport/modes/air/doc/com(2014)207_pl.pdf)

10. ROLNICTWO - Nakłady rządu 23 mln euro na propagowanie produktów rolnych w Unii Europejskiej i poza jej granicami

Komisja Europejska zatwierdziła w dniu 29 kwietnia 2014 r. 20 programów służących propagowaniu produktów rolnych w Unii Europejskiej i poza jej obszarem. Całkowity budżet programów, z których zdecydowana większość będzie rozliczana w cyklu trzyletnim, wynosi 46,5 mln - w tym 23,3 mln EUR wkładu ze środków Unii. Wybrane programy obejmują szeroką paletę kategorii produktów, poczynając od produktów wysokiej jakości (opatrzonej znakami CHNP, CHOG i GTS), poprzez produkty organiczne, świeże owoce i warzywa, aż po wina, mleko i jego przetwory, kwiaty, przetwory owocowe i warzywne, przetworzone produkty zbożowe i ryżowe, kwestie etykietowania jaj oraz połączenia różnych kategorii produktów. Programy obejmują następujące państwa trzecie i regiony: Ameryka Północna, Rosja, Chiny, Środkowy Wschód, Azja Południowo-Wschodnia, Indie, Ameryka Łacińska, Norwegia, Azerbejdżan, Białoruś i Turcja.

Pełną listę przyjętych programów wraz z budżetami zamieszczono w załączniku.

- **Szerszy kontekst**

Aż 12 z 20 wybranych programów dotyczy rynku wewnętrznego, a pozostałe 8 – państw trzecich. Wyboru dokonano spośród 33 przedłożonych do 30 listopada 2013 r. projektów w ramach pierwszej fali zgłoszeń propozycji programu informacyjno-promocyjnego na rok 2014. W świetle obowiązujących przepisów (rozporządzenie Rady nr 3/2008), UE może wspierać finansowanie środków informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym UE oraz w krajach trzecich. Całkowity roczny budżet na działania tego typu sięga 60 mln EUR. Zgodnie z niedawno osiągniętym porozumieniem politycznym w sprawie nowych zasad promocji [STATEMENT/14/96](#) nakłady te mają wzrosnąć do 200 mln EUR do roku 2020. Nowe reguły wejdą wszakże w życie dopiero w roku 2016.

Objęte finansowaniem działania będą polegały na kampaniach PR, promocyjnych lub reklamowych, w szczególności skoncentrowanych na zaletach produktów pochodzących z UE, zwłaszcza ich jakości, bezpieczeństwie żywnościowym i normach higieny, wartości odżywczej, przy jednoczesnym uwzględnieniu etykietowania, dobrostanu zwierząt czy też metod produkcji przyjaznych dla środowiska naturalnego. Środki te mogą także obejmować uczestnictwo w wydarzeniach i targach, kampanie informacyjne na temat unijnego systemu chronionych nazw pochodzenia (CHNP) i chronionych oznaczeń geograficznych (CHOG) i gwarantowanych tradycyjnych specjalności (GTS), akcje szerzenia wiedzy o unijnych systemach kontroli jakości oraz rolnictwa ekologicznego, jak również kampanie informacyjne o unijnym systemie win gatunkowych produkowanych w wyszczególnionych regionach (QWPSR). UE pokrywa maksymalnie 50 proc. kosztów takich środków (do 60 proc. w przypadku propagowania konsumpcji owoców i warzyw przez dzieci lub upowszechniania odpowiedzialnej konsumpcji alkoholu i ostrzegania przed jego nadmiernym spożyciem), a pozostałą kwotę dopłacają organizacje i zrzeszenia branżowe, które wysunęły propozycję akcji, a w pewnych przypadkach również zainteresowane państwa członkowskie. Pragnące uczestniczyć w programach zainteresowane organizacje zawodowe przedkładają projekty państwom członkowskim (w dwóch turach). Następnie państwa członkowskie przekazują Komisji listę propozycji, jakie wybrały, wraz z kopią dokumentacji każdego z projektów. Komisja dokonuje ostatecznej oceny programów i ocenia, czy kwalifikują się do objęcia finansowaniem.

ZALĄCZNIK

Rozporządzenie (WE) nr 501/2008: Promocja na rynku wewnętrznym i w państwach trzecich						Edycja 2014							Programy zatwierdzone (przedłożone przez państwa członkowskie)			
Państwo członkowskie	Program nr	Organizacje zgłaszające	Produkty	Kraje docelowe (*)	Czas trwania w latach	Całkowity budżet w EUR				Współfinansowanie UE w EUR (rocznie i razem)						
						Rok 1	Rok 2	Rok 3	Razem	Rok 1	Rok 2	Rok 3	Razem			
BG	1	UFVPB	PRZETWORZONE OWOCE I WARZYWA	RU + MEA	3	1 269 362	1 207 197	1 283 101	3 759 660	634 681	603 599	641 551	1 879 830			
DE	1	LVBM	CHNIPCHOIGTS	DE + IT	3	471 082	530 420	497 995	1 499 497	235 541	265 210	248 998	749 749			
DE	2	STARS FOR EUROPE GBR	OGRODNICTWO	DE + DK + FR + NL + UK + SE + PL	3	796 407	794 296	813 535	2 404 238	398 204	397 148	406 768	1 202 119			
DE	3	QS QUALITÄT UND SICHERHEIT GMBH	ŚWIEŻE OWOCE I WARZYWA + MEAT	DE	3	500 000	500 000	500 000	1 500 000	250 000	250 000	250 000	750 000			
ES	1	INPROVO	JAJA	ES	2	595 043	530 106		1 125 149	297 522	265 053		562 575			
IT	1	FEDERBIO	ROLNICTWO EKOLOGICZNE	DE + BE + IT	3	1 176 767	1 338 304	1 140 432	3 655 504	588 383	669 152	570 216	1 827 752			
IT	2	BIOGRICOOP	ROLNICTWO EKOLOGICZNE	IN + LAM + SEA	3	751 496	919 969	821 288	2 492 774	375 748	459 995	410 644	1 246 387			
IT	3	CONS PROSCIUTTO DI SAN DANIELE + CONS PROSCIUTTO DI PARMIA + CONS GRANA PADANO + CONS MONTASIO	CHNIPCHOIGTS	NAM	3	1 822 350	1 783 100	1 802 910	5 408 360	911 175	891 550	901 455	2 704 180			
LV	1	LBLA	ROLNICTWO EKOLOGICZNE	LV	2	142 969	159 704		302 673	71 484	79 852		151 336			
LT	1	ABBI	NAPOJE SPIRYTUSOWE + WINO	CN + TR + NAM + MEA	3	942 453	1 188 087	1 417 071	3 547 611	471 226	594 044	708 536	1 773 806			
HU	1	MILK INTERBRANCH ORG AND DAIRY BOARD	PRZETWORZY MLECZNE	HU	2	341 914	237 072		578 986	170 957	118 538		289 495			
PL	1	POLISH COUNCIL OF MILK + PPHB	PRZETWORZY MLECZNE	CN + RU	3	743 520	627 101	578 437	1 949 058	371 760	313 551	289 218	974 529			
PL	2	FRUIT UNION + ASSOC OF POLISH FRUIT GROWERS	ŚWIEŻE OWOCE I WARZYWA	CN + MEA	3	1 644 842	1 753 954	1 598 128	4 996 924	822 421	876 977	799 064	2 498 462			
PT	1	A EVP	WINO	PT	3	98 738	91 639	91 413	281 790	59 243	54 983	54 848	169 074			
PT	2	CVRA + CASA DO AZEITE	OLIWA Z OLIVEK + OLWKI STOŁOWE + WINO	DE + PT + UK + SE + PL	3	438 058	442 598	485 287	1 365 944	218 029	221 299	242 644	681 972			
RO	1	ASOCIATIA PRODUCATORILOR DE VIN SI PRODUSE VITIVINICOLE DOBROGEA	WINO	AZ + BY	2	241 618	279 812		521 430	120 809	139 908		260 715			
EL	1	VENUS + ASEPOP VELVENTOS + AGRICOP ARTA FLIRPIADA + AGRICOP SCALA LAKONIAS	ŚWIEŻE OWOCE I WARZYWA	DK + SE + FI + HU	3	1 502 873	1 463 836	1 427 889	4 394 598	751 437	731 918	713 945	2 197 299			
EL	2	ASSOC OF LEGAL PERSONS OF PDO/PGI PRODUCERS	CHNIPCHOIGTS	DE + BE + EL	3	1 664 000	865 500	865 500	3 395 000	832 000	432 750	432 750	1 697 500			
EL	3	ASSOC OF LEGAL PERSONS OF RICE PRODUCERS	ZBOŻE/RYZ	NO + RU + NAM	3	1 275 000	873 500	873 500	3 022 000	637 500	436 750	436 750	1 511 000			
UK	1	BRASSICA GROWERS ASSOC LTD	ŚWIEŻE OWOCE I WARZYWA	UK	2	149 006	148 900		297 906	74 503	74 450		148 953			
UE (20)						16 565 498	15 735 116	14 196 488	46 497 101	8 292 622	7 876 722	7 107 386	23 276 730			

(*) Obszary geograficzne: LAM = Ameryka Łacińska; MEA = Bliski Wschód; NAM = Ameryka Północna; SEA = Południowo-wschodnia Azja;

Kraje: AZ = Azerbejdżan; BE = Belgia; BG = Bułgaria; BY = Białoruś; CN = Chiny; DE = Niemcy; DK = Dania; EL = Grecja; ES = Hiszpania; FI = Finlandia; FR = Francja; HU = Węgry; IN = Indie; IT = Włochy; LT = Litwa; LV = Łotwa; NL = Niderlandy; NO = Norwegia; PL = Polska; PT = Portugalia; RO = Rumunia; RU = Rosja; SE = Szwecja; TR = Turcja; UK = Zjednoczone Królestwo

11. POLITYKA MORSKA - Komisja z zadowoleniem przyjmuje zatwierdzenie przez Parlament Europejski przepisów dotyczących planowania przestrzennego obszarów morskich

W dniu 17 kwietnia 2014 r. Parlament Europejski zatwierdził dyrektywę ustanawiającą ramy planowania przestrzennego obszarów morskich, która powinna pomóc państwom członkowskim opracować plany lepszego skoordynowania różnych działań na morzu, zapewniając ich maksymalną skuteczność oraz zgodność z zasadą zrównoważonego rozwoju. W obszarach przybrzeżnych i morskich wiele form działalności konkuruje ze sobą o tę samą przestrzeń i zasoby: łowiska, gospodarstwa akwakultury i chronione obszary morskie sąsiadują z infrastrukturą morską, taką jak kable, rurociągi, szlaki żeglugowe i urządzenia do wydobywania ropy i gazu oraz pozyskiwania energii wiatrowej. Nowa dyrektywa pomoże uniknąć ewentualnych konfliktów między różnymi użytkownikami i stworzyć stabilne środowisko, atrakcyjne dla inwestorów, przyczyniając się w ten sposób do zrównoważonego rozwoju.

Szybko rosnący popyt na przestrzeń morską do wykorzystania w nowych działaniach, począwszy od energii ze źródeł odnawialnych po obiekty akwakultury, sprawia, że lepsze i

spójne planowanie działalności na morzu jest rzeczywiście konieczne. Dyrektywa określa minimalne wymagania dotyczące sporządzania krajowych planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich. Plany te określą wszystkie istniejące formy działalności człowieka, uwzględniając wzajemne oddziaływanie między morzem a lądem, oraz najskuteczniejszy sposób zarządzania nimi. Ponieważ wiele z tych działań ma charakter transgraniczny, dyrektywa ułatwi państwom członkowskim współpracę.

Europejscy komisarze: ds. gospodarki morskiej i rybołówstwa – **Maria Damanaki** oraz ds. środowiska – **Janez Potočnik** stwierdzili: „Dzisiejsze głosowanie w Parlamencie Europejskim jest ważnym krokiem na drodze tworzenia nowych możliwości wzrostu gospodarczego we wszystkich sektorach morskich poprzez lepsze zarządzanie morzami i zapewnienie ich zrównoważenia. Tylko koordynując różne działania prowadzone na naszych morzach, możemy poprawić przewidywalność w zakresie dostępu do przestrzeni dla inwestorów i jednocześnie ograniczyć wpływ działalności morskiej na środowisko”.

- **Kontekst**

Planowanie przestrzenne obszarów morskich (PPOM) jest jednym z zasadniczych elementów strategii Komisji dotyczącej „niebieskiego wzrostu” i zintegrowanej polityki morskiej UE. Umożliwia ono lepsze uświadomienie sobie rozmieszczenia zasobów morskich i zapewnia inwestorom większą pewność w zakresie potencjalnego rozwoju gospodarczego. Planowanie przestrzenne obszarów morskich sprawi, że podmioty gospodarcze będą wiedziały, jaką działalność, gdzie i jak długo można prowadzić.

Planowanie przestrzenne obszarów morskich ograniczy również istniejącą nadmierną regulację i administracyjną złożoność. Na przykład w niektórych krajach przed uzyskaniem pozwolenia na obiekt akwakultury należy skontaktować się z dziewięcioma organami administracyjnymi. Lepsza koordynacja przyspieszy procedury, co przyniesie korzyści gospodarcze. Dzięki przyspieszeniu inwestycji w przybrzeżną działalność w sektorze akwakultury lub pozyskiwanie energii ze źródeł odnawialnych o rok lub dwa bądź trzy lata możliwe byłoby na przykład osiągnięcie do 2020 r. wzrostu korzyści gospodarczych z 60 mln EUR do ponad 600 mln EUR.

Planowanie przestrzenne obszarów morskich przyczyni się również do skuteczniejszego stosowania przepisów UE w dziedzinie środowiska w wodach morskich i pomoże państwom członkowskim osiągnąć dobry stan ich wód do 2020 r. Inicjatywa ta powinna przyczynić się do ustanowienia spójnej sieci chronionych obszarów morskich, w których przypadku

współpraca w zakresie planowania na szczeblu transgranicznym ma istotne znaczenie, oraz zapewnienia uczestnictwa wszystkich zainteresowanych stron w procesie planowania.

- **Dalsze działania**

Po ostatecznym przyjęciu dyrektywy przez ministrów państwa członkowskie muszą do 2016 r. dokonać jej transpozycji do ustawodawstwa krajowego oraz wyznaczyć właściwy organ odpowiedzialny za wdrożenie PPOM. Państwa członkowskie muszą również opracować do 2021 r. krajowe plany zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich. Mają one swobodę w dostosowaniu treści planów i strategii do swoich określonych priorytetów gospodarczych, społecznych i środowiskowych oraz do celów krajowych polityk sektorowych i tradycji prawnych, ale muszą przestrzegać minimalnych wymagań określonych w dyrektywie.

- **Dodatkowe informacje**

- Planowanie przestrzenne obszarów morskich:
http://ec.europa.eu/maritimeaffairs/policy/maritime_spatial_planning/index_pl.htm
- Zintegrowane zarządzanie strefą przybrzeżną:
<http://ec.europa.eu/environment/iczm/home.htm>

12. ŚRODOWISKO - Zmiana klimatu: Komisja wnosi przeciwko Polsce sprawę do Trybunału Sprawiedliwości w związku z nieprzestrzeganiem przepisów UE dotyczących fluorowanych gazów cieplarnianych

Komisja Europejska postanowiła skierować w dniu 16 kwietnia 2014 r. do Trybunału Sprawiedliwości UE sprawę przeciwko Polsce z powodu niepowiadomienia Komisji o rodzajach sankcji wprowadzonych w przypadku nieprzestrzegania przepisów UE przez przedsiębiorstwa i personel podejmujące działalność związaną z gazami fluorowanymi. Ponadto Polska nie zgłosiła jeszcze krajowych jednostek certyfikacyjnych, które powinny szkolić i certyfikować personel i firmy serwisowe.

Komisja przesłała władzom polskim uzasadnioną opinię w tej sprawie w listopadzie 2012 r. Od tego czasu do Komisji nie wpłynęły oczekiwane powiadomienia.

Z tego powodu Komisja Europejska postanowiła skierować sprawę do Trybunału Sprawiedliwości.

- **Kontekst**

Rozporządzenie 842/2006 nakłada na przedsiębiorstwa obowiązek wprowadzenia szeregu środków, pozwalających ograniczyć wycieki z urządzeń zawierających fluorowane gazy cieplarniane (w tym fluorowęglowodór) oraz odzyskiwać te gazy pod koniec cyklu eksploatacyjnego urządzeń.

W rozporządzeniu ustanowiono także przepisy w zakresie szkolenia i certyfikacji personelu obsługującego urządzenia, etykietowania urządzeń, sprawozdawczości dotyczącej produkcji, importu i eksportu fluorowanych gazów cieplarnianych, jak również niektórych zakazów w szczególnych obszarach. Są to ważne środki, mające na celu ograniczenie emisji fluorowanych gazów cieplarnianych poważnie wpływających na ocieplenie klimatu, a zatem środki zapobiegające dalszemu globalnemu ociepleniu.

Więcej informacji dotyczących fluorowanych gazów cieplarnianych

http://ec.europa.eu/clima/policies/f-gas/index_en.htm

Więcej informacji na temat procedur postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego: http://ec.europa.eu/eu_law/infringements/infringements_pl.htm

Bieżące statystyki dotyczące postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państw członkowskich znajdują się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/infringements/infringements_pl.htm

13. ŚRODOWISKO I KLIMAT - Komisja Europejska przeznaczą 282,6 mln euro na 225 nowych projektów w dziedzinie środowiska i klimatu

Komisja Europejska zatwierdziła 30 kwietnia br. finansowanie 225 nowych projektów w ramach unijnego programu ochrony środowiska LIFE+. Wybrane projekty zostały przedstawione przez beneficjentów ze wszystkich 28 państw członkowskich UE. Obejmują one działania w dziedzinie ochrony przyrody, zmiany klimatu, polityki ochrony środowiska, a także popularyzowanie zagadnień związanych ze środowiskiem w UE. Całkowity koszt inwestycji wynosi ok. 589,3 mln euro, z czego 282,6 mln euro zapewni UE.

Komisarz ds. środowiska, **Janez Potočnik**, powiedział: „W ostatnim roku obecnego okresu programowania program LIFE+ ponownie jest źródłem cennego dla UE wsparcia finansowego w zakresie projektów ochrony środowiska i przyrody. Najnowsze projekty w istotny sposób przyczynią się do ochrony, zachowania i poprawy kapitału naturalnego

Europy, a także do osiągnięcia zrównoważonego wzrostu poprzez inwestycje w niskoemisyjną i zasobooszczędną gospodarkę. Dzięki powszechnie uznanym sukcesom programu LIFE+ i finansowanych z niego projektów niedawno przyjęto nowe rozporządzenie LIFE na rzecz środowiska i klimatu na lata 2014–2020 o zwiększonym budżecie.”

Komisarz ds. działań w dziedzinie klimatu, **Connie Hedegaard**, stwierdziła: „Cieszę się, że w tym roku również zaproponowano wiele innowacyjnych projektów. Nasz wkład w ich realizację wyniesie ponad 41,2 mln euro, przy budżecie całkowitym w wysokości 109,4 mln euro. Coraz więcej projektów LIFE obejmuje działania w dziedzinie klimatu. Chcemy, by kwestii tej poświęcono jeszcze większą uwagę. W ramach nowego programu LIFE w latach 2014-2018 na działania w dziedzinie klimatu przeznaczymy ponad 850 mln euro. Będzie to kwota w przybliżeniu trzykrotnie wyższa od kwoty obecnie przeznaczanej na ten cel.”

W odpowiedzi na ostatnie zaproszenie do składania wniosków, którego termin minął w czerwcu 2013 r., Komisja otrzymała 1 468 wniosków. 225 projektów spośród nich zakwalifikowano do współfinansowania w ramach trzech komponentów programu: LIFE+ przyroda i różnorodność biologiczna, LIFE+ polityka i zarządzanie w zakresie ochrony środowiska oraz LIFE+ informacja i komunikacja.

1) Projekty LIFE+ przyroda i różnorodność biologiczna służą poprawie stanu ochrony zagrożonych gatunków i siedlisk. Spośród 342 złożonych wniosków Komisja zakwalifikowała do finansowania 92 projekty zgłoszone przez instytucje działające na rzecz ochrony środowiska, organy rządowe oraz inne podmioty. Realizowane przez beneficjentów w 25 państwach członkowskich projekty stanowią inwestycję o łącznej wartości 262,5 mln euro, z czego około 147,9 mln euro zapewni UE. Większość projektów (79) dotyczy ochrony przyrody, przyczyniając się do realizacji dyrektyw ptasiej lub siedliskowej oraz sieci Natura 2000. Pozostałe 13 projektów dotyczy różnorodności biologicznej. Należą one do kategorii projektów pilotażowych LIFE+ i uwzględniają szersze kwestie związane z różnorodnością biologiczną.

2) Projekty LIFE+ polityka i zarządzanie w zakresie ochrony środowiska to projekty pilotażowe, które przyczyniają się do rozwoju innowacyjnych koncepcji politycznych, technologii, metod i instrumentów. Spośród 961 złożonych wniosków Komisja zakwalifikowała do finansowania 125 projektów zgłoszonych przez wiele różnego rodzaju organizacji z sektora publicznego i prywatnego. Wybrane projekty, realizowane przez beneficjentów w 22 państwach członkowskich, stanowią inwestycję o łącznej wartości 318,5 mln euro, z czego około 130,8 mln euro zapewni UE.

W ramach tego komponentu Komisja przeznaczy ponad 41,2 mln euro na 33 projekty bezpośrednio dotyczące przeciwdziałania zmianie klimatu o całkowitym budżecie w wysokości 109,4 mln euro. Wybrane projekty, realizowane w Austrii, Belgii, Niemczech, Hiszpanii, Francji, Grecji, Włoszech, Luksemburgu, Holandii, Polsce, Szwecji i Wielkiej Brytanii, zostały przedstawione w załączniku do niniejszego komunikatu prasowego. Ponadto wiele innych projektów poświęconych innym zagadnieniom będzie również miało pośredni wpływ na emisje gazów cieplarnianych.

Inne ważne dziedziny obejmują odpady i zasoby naturalne, innowacje, wodę oraz chemikalia.

3) Projekty LIFE + informacja i komunikacja służą upowszechnianiu informacji i podkreślanii wagi zagadnień związanych ze środowiskiem. Spośród 165 złożonych wniosków Komisja zakwalifikowała do finansowania 8 projektów zgłoszonych przez organizacje z sektora publicznego i prywatnego zajmujące się ochroną przyrody lub środowiska. Projekty prowadzone są w sześciu państwach członkowskich (w Austrii, na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, w Polsce i Rumunii) i stanowią inwestycję o łącznej wartości 8,3 mln euro, z czego około 3,9 mln euro zapewni UE.

Cztery projekty dotyczą kampanii środowiskowych UE, trzy mają na celu zwiększenie wiedzy o kwestiach ochrony przyrody i różnorodności biologicznej, a jeden koncentruje się na zapobieganiu pożarom lasów.

- **Kontekst**

LIFE + jest instrumentem finansowym Unii Europejskiej na rzecz ochrony środowiska i dysponuje budżetem w wysokości 2,1 mld euro na lata 2007-2013. Komisja ogłasza rocznie jeden nabór wniosków dotyczących projektów LIFE+.

Program LIFE będzie prowadzony w latach 2014-2020 na podstawie nowego rozporządzenia LIFE na rzecz środowiska i klimatu. Na ten okres program dysponuje całkowitym budżetem w wysokości 3,4 mld euro w cenach z grudnia 2013 r. Będzie obejmował podprogram na rzecz środowiska oraz podprogram działań na rzecz klimatu.

- **Więcej informacji:**

Streszczenie wszystkich nowych projektów objętych finansowaniem w ramach LIFE+ w podziale na poszczególne kraje (wraz z adresami e-mail): [MEMO/14/320](#) (+ załącznik zawierający projekty realizowane w poszczególnych krajach w językach tych państw)
Informacje na temat LIFE+ można znaleźć na stronie: <http://ec.europa.eu/life>
Istnieje również możliwość kontaktu z właściwymi organami krajowymi:
<http://ec.europa.eu/environment/life/contact/nationalcontact/index.htm>

- **Załącznik**

Projekty LIFE + w roku 2013 w Polsce
Polska (PL) – 11 projektów (28,4 mln euro)

1. LIFE+ polityka i zarządzanie w zakresie ochrony środowiska (2 projekty – 5,4 mln euro)

LIFE+ ForBioSensing (Instytut Badawczy Leśnictwa): Celem projektu jest opracowanie i wdrożenie metodyki monitorowania dużych obszarów leśnych przy użyciu innowacyjnych technologii. Chodzi zarówno o monitorowanie punktowe (pomiar terenowy na wybranych stanowiskach), jak i monitorowanie wielkoskalowe przy użyciu technik teledetekcji. Uzyskane tą drogą informacje umożliwią zwiększenie skuteczności ochrony ekosystemów leśnych i przyczynią się do rozwoju badań nad bioróżnorodnością lasów. Na podstawie zaobserwowanych zmian struktury lasów i ich składu gatunkowego możliwe będzie ustalenie czynników determinujących i dynamiki zachodzących procesów, co umożliwi zarządom parków narodowych oraz nadleśnictwom wdrażanie odpowiednich działań ochronnych. (Projekt istotny dla przeciwdziałania zmianie klimatu) Kontakt: K.Sterenczak@ibles.waw.pl
LIFE-ENERGA Living Lab-PL (ENERGA Innowacje Sp. z o.o.): Celem projektu jest opracowanie rozwiązań opierających się na sieci domowej (Home Area Network, HAN) – innowacyjnym systemie oszczędnego zarządzania energią elektryczną w gospodarstwach domowych – oraz upowszechnianie wiedzy o tych rozwiązaniach. Efektem przetestowania systemu HAN w warunkach rzeczywistych powinno być ograniczenie emisji CO₂. (Projekt istotny dla przeciwdziałania zmianie klimatu) Kontakt: [magdalena.pajak@energa.pl](mailto:magdalenapajak@energa.pl)

2. LIFE+ przyroda (8 projektów – 21,6 mln euro)

LIFEDrawaPL (Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Szczecinie): Celem projektu jest udrożnienie korytarza ekologicznego rzeki Drawy poprzez usunięcie istniejących przeszkód i dostosowanie budowli hydrotechnicznych (np. jazów), które utrudniają migrację ryb i mięczaków i stanowią zagrożenie dla takich gatunków, jak minóg rzeczny, kóзка, łosoś atlantycki i głowacz białopłetwy na całym obszarze zlewni Drawy. Kontakt: life.drawa.szczecin@rdos.gov.pl

LIFE_BISON_NW_PL (Zachodniopomorskie Towarzystwo Przyrodnicze): Celem projektu jest opracowanie modelu zarządzania zagrożoną populacją żubra na obszarze intensywnej działalności gospodarczej. Zakłada się też zwiększenie populacji żubra w Polsce północno-zachodniej z obecnych 110 do co najmniej 190 osobników, stopniowe zwiększenie powierzchni siedliska żubra o 30 % i zmniejszenie średniego sezonowego zagęszczenia żubra na jednostkę powierzchni. Kontakt: tracz@hot.pl

LIFENaturaSłowińskaPL (Słowiński Park Narodowy): Celem projektu jest przywrócenie właściwego stanu siedlisk, aby zapewnić odpowiednią ochronę ptaków wodno-błotnych na polderach jeziora Gardno, zwiększyć drożność rzeki Łupawy przez budowę przepławki przy elektrowni wodnej w Smołdzinie i poprawić funkcjonowanie naturalnych procesów fluwialnych w dolinie Łupawy. Kontakt: sekretariat@slowinski.pl

AlkFens_S_PLife (Klub Przyrodników): Celem projektu jest utrzymanie lub poprawienie stanu ochrony większości torfowisk zasadowych w Polsce południowej, gdzie znajduje się 70

proc. tego typu siedlisk w Polsce. Projekt przyczyni się do ochrony pełnej geograficznej i regionalnej różnorodności siedliska 7230, szczególnie małych torfowisk i torfowisk źródłiskowych w regionie Karpat i w okolicach Lublina. Ochroną objęte zostaną kluczowe obszary występowania lipiennika Loesella (*Liparis Loeselii*) i innych rzadkich gatunków występujących na torfowiskach zasadowych. Kontakt: [magdalena.makles.kp@gmail.com](mailto:magdalenamakles.kp@gmail.com)

Life - Lasy Janowskie PL (Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Lublinie): Głównym celem projektu jest zagwarantowanie wszechstronnej ochrony najcenniejszych obszarów torfowisk w ich naturalnym środowisku – czynnych torfowisk wysokich, grzęzawisk przejściowych, trzęsawisk oraz depresji na podłożach torfowych – a także charakterystycznych dla nich gatunków roślin i zwierząt. Ponadto celem jest zatrzymanie procesu utraty bioróżnorodności, który jest skutkiem rozprzestrzeniania się obcych gatunków drzew i krzewów. Projektem zostaną również objęte lasy bagienne, zagrożone odwodnieniem i wysychaniem w związku z wykopaniem w ubiegłych dekadach rowów melioracyjnych. Kontakt: twasik@rdos.lublin.pl

ZSiNPK_Kielce_LIFE_PL (Zespół Świętokrzyskich i Nadnidziańskich Parków Krajobrazowych): Głównym celem jest poprawa stanu ochrony naturalnych siedlisk w regionie Poniż, szczególnie siedlisk priorytetowych wymienionych w załączniku I do dyrektywy siedliskowej, takich jak: murawy kserotermiczne, ciepłolubne śródładowe murawy napiaskowe, ciepłolubne dąbrowy oraz śródładowe słone łąki, pastwiska i szuwały. Korzyści z odtworzenia i ochrony tej mozaiki ekosystemów odniosą populacje zagrożonych gatunków roślin i zwierząt, w tym gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy siedliskowej. Kontakt: kwd@pk.kielce.pl

Renaturyzacja II_LIFE_PL (Biebrzański Park Narodowy): Celem projektu jest poprawa warunków ochrony siedlisk hydrogenicznych w basenie środkowym doliny Biebrzy poprzez zatrzymanie procesów degradacyjnych siedlisk hydrogenicznych na obszarze systemu wodnego Kanał Rudzki – rzeka Ełk – rzeka Jegrznia – Kanał Woźnawiejski oraz na obszarze Kanału Kapickiego. Zakłada się, że korzyści z poprawy warunków ochrony siedlisk odniosą różne gatunki, w szczególności awifauna. Celem projektu jest także pogodzenie wymogów ochrony przyrody z rozwojem turystyki. Kontakt: jzawadzka@biebrza.org.pl

LIFEZONE (Lubelskie Towarzystwo Ornitologiczne): Głównym celem projektu jest poprawienie warunków gniazdowania i żerowania rzadkich gatunków ptaków na wybranych obszarach należących do sieci Natura 2000 na Lubelszczyźnie (Polska południowo-wschodnia), w tym orlika krzykliwego, gadożera zwyczajnego oraz włośchatki zwyczajnej. Cel zostanie osiągnięty przez następujące działania: minimalizowanie zagrożeń dla ptaków lęgowych, poprawianie stanu zdegradowanych obszarów żerowania, zmniejszanie śmiertelności w wyniku zderzenia z liniami wysokiego napięcia, rozwiązanie problemu braku drzew i dziupli do gniazdowania oraz zapobieganie takim zagrożeniom, jak drapieżniki, zatrucia, niekontrolowany rozwój infrastruktury i brak strategii ochrony gatunków i ich siedlisk. Kontakt: jzawadzka@biebrza.org.pl

3. LIFE+ informacja i komunikacja (1 projekt – 1,4 mln euro)

LIFE_ADAPTCITY_PL (Fundacja Instytut na rzecz Ekorozwoju): Celem projektu jest złagodzenie niekorzystnego wpływu zmiany klimatu na ekosystem Warszawy, w tym opracowanie strategii przystosowania do zmiany klimatu dla miasta. Na podstawie doświadczeń zgromadzonych w Warszawie do podjęcia działań przystosowawczych w zakresie zmiany klimatu zachęcane będą inne polskie miasta. (Projekt istotny dla przeciwdziałania zmianie klimatu) Kontakt: a.kassenberg@ine-isd.org.pl

14. POMOC ROZWOJOWA - Komisarz Piebalgs wzywa państwa członkowskie do nasilenia starań na rzecz zwiększenia pomocy rozwojowej

Według Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) w 2013 r. Unia Europejska i jej państwa członkowskie były nadal największym na świecie ofiarodawcą pomocy. Od nich pochodziła ponad połowa oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA). Opublikowane dane pokazują, że wspólna oficjalna pomoc rozwojowa przekazywana przez UE i jej państwa członkowskie wzrosła z 55,3 mld euro w 2012 r. do 56,5 mld euro w 2013 r., po tym jak przez dwa kolejne lata odnotowano jej spadek. Łączna wartość unijnej ODA utrzymała się na poziomie 0,43 proc. dochodu narodowego brutto UE (DNB), czyli na tym samym poziomie, jak rok wcześniej.

W 2005 r. państwa członkowskie UE zobowiązały się, że do 2015 r. zwiększą oficjalną pomoc rozwojową do poziomu 0,7 proc. unijnego DNB. W czerwcu 2013 r. Rada Europejska potwierdziła, że realizacja tego zobowiązania, mającego pomóc w osiągnięciu milenijnych celów rozwoju (MCR) Organizacji Narodów Zjednoczonych, pozostaje kluczowym priorytetem dla państw członkowskich.

Dziesięć państw członkowskich zwiększyło poziom pomocy wyrażony jako odsetek DNB, osiem utrzymało wskaźnik ODA/DNB na tym samym poziomie, a kolejne dziesięć ograniczyło zakres udzielanej pomocy (wykaz krajów w notatce prasowej – s. 5). Wielka Brytania osiągnęła poziom 0,72 proc., przekraczając po raz pierwszy wyznaczony cel wynoszący 0,7 proc.

Komisarz ds. rozwoju UE, **Andris Piebalgs**, stwierdził: „Cieszę się, że niedawny spadkowy trend w zakresie wydatków na oficjalną pomoc rozwojową wydaje się przechodzić w tendencję wzrostową. UE ma oczywiście jeszcze długą drogę przed sobą, zanim wypełni wspólne zobowiązania. Działania podejmowane przez niektóre państwa członkowskie pokazują jednak, że nawet w trudnej sytuacji budżetowej możemy wywiązać się ze swoich obietnic, jeśli wykażemy wolę polityczną. Szczególnie cieszy mnie fakt, że Wielkiej Brytanii udało się osiągnąć tak duży wzrost. Pragnę zachęcić wszystkie państwa członkowskie, by na ostatniej prostej do 2015 r. podwoiły wysiłki”.

Państwa członkowskie były w różnym stopniu zaangażowane w działania pomocowe:

- W przypadku 16 państw członkowskich nastąpił wzrost łącznej nominalnej wartości ODA o 3,91 mld euro, podczas gdy w przypadku pozostałych 12 – nastąpił jej spadek o 1,22 mld euro.

- Cztery państwa członkowskie UE – w tym po raz pierwszy Wielka Brytania – przekroczyły pułap 0,7 proc. ODA/DNB (Dania, Luksemburg, Szwecja, Wielka Brytania). Dania chce osiągnąć 1 proc. DNB – poziom, który Luksemburg i Szwecja osiągnęły już w 2013 r.

Realizacja celu wynoszącego 0,7 proc. łącznego DNB w UE do 2015 r. wymagałoby znacznego wysiłku ze strony większości państw członkowskich.

- **Kontekst**

W 2005 r. państwa członkowskie zobowiązały się do zwiększenia do 2015 r. oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA) do 0,7 proc. dochodu narodowego brutto (DNB) i przyjęły także cel tymczasowy: zwiększenie do roku 2010 oficjalnej pomocy rozwojowej do 0,56 proc. DNB. Żaden z innych darczyńców nie przyjął na siebie tak znaczących zobowiązań do zwiększenia pomocy.

W latach 2002–2010 wartość przekazywanej przez UE ODA wykazywała tendencję wzrostową. W 2013 r., po spadku w latach 2011 i 2012, wartość pomocy znów zaczęła rosnąć.

Zobowiązanie opiera się na celach indywidualnych na poziomie 0,7 proc. DNB w przypadku 15 państw, które były członkami UE przed 2004 r., oraz 0,33 proc. DNB w przypadku państw członkowskich, które przystąpiły do UE później. Państwa, które osiągnęły już poziom 0,7 proc. DNB przekazywanego na ODA, zobowiązały się do kontynuacji wysiłków pomocowych. Opublikowane dane opierają się na wstępnych informacjach przekazanych przez państwa członkowskie Komisji Europejskiej i OECD.

Wspólna oficjalna pomoc rozwojowa UE obejmuje całkowite wydatki na ODA ponoszone przez 28 państw członkowskich UE oraz pomoc przekazywaną przez instytucje UE nieprzypisaną poszczególnym państwom członkowskim (tj. zasoby własne Europejskiego Banku Inwestycyjnego).

Strona internetowa Dyrekcji Generalnej ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid:

http://ec.europa.eu/europeaid/index_en.htm

Strona internetowa europejskiego komisarza ds. rozwoju Andrisa Piebalgsa:

http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/piebalgs/index_en.htm

15. OCHRONA ZDROWIA - Opieka zdrowotna w zasięgu ręki: uwolnienie potencjału mobilnego zdrowia

Komisja rozpoczęła w dniu 10 kwietnia br. konsultacje w sprawie [#m-zdrowia](#) (mobilnego zdrowia) i zwraca się o pomoc w znalezieniu sposobów na poprawę zdrowia i dobrego samopoczucia Europejczyków z wykorzystaniem urządzeń mobilnych takich jak telefony komórkowe, tablety, urządzenia monitorujące pacjenta i inne urządzenia bezprzewodowe.

Neelie Kroes, wiceprzewodnicząca Komisji Europejskiej, odpowiedzialna za agendę cyfrową, powiedziała: „M-zdrowie pomoże ograniczyć kosztowne wizyty w szpitalu, umożliwi obywatelom samodzielne dbanie o ich własne zdrowie i dobre samopoczucie oraz pozwoli na działanie w kierunku zapobiegania, a nie leczenia. Jest to również świetna okazja dla dynamicznie rozwijającej się branży aplikacji i dla przedsiębiorców. Sama noszę opaskę sportową na nadgarstku, aby mierzyć poziom swojej aktywności z dnia na dzień, tak że już jestem wielką zwolenniczką m-zdrowia. Prosimy o przesyłanie odpowiedzi w ramach tych konsultacji, aby pomóc nam stać się światowym liderem w tej fascynującej dziedzinie”.

Tonio Borg, europejski komisarz ds. zdrowia, powiedział: „M-zdrowie ma wielki potencjał, aby umożliwić obywatelom zarządzanie własnym zdrowiem, pozwolić im dłużej cieszyć się zdrowiem, a także aby poprawić jakość opieki i komfort pacjentów i wspomóc pracowników służby zdrowia w ich codziennej pracy. Wykorzystanie potencjału rozwiązań m-zdrowia może przyczynić się do unowocześnienia systemów opieki zdrowotnej, zwiększenia ich efektywności i stabilności”.

• Co może nam dać m-zdrowie?

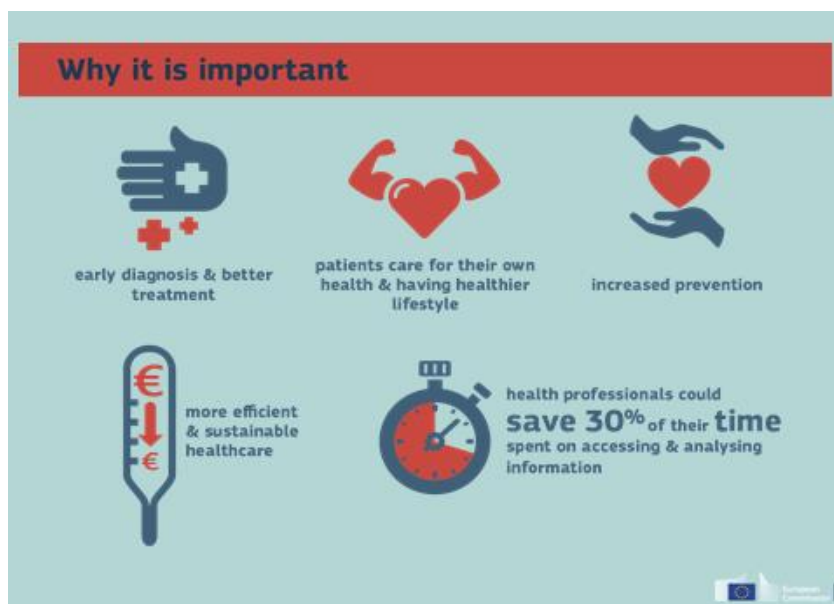
Korzystanie z m-zdrowia daje potrójną korzyść! Usługi m-zdrowia:

- **pozwalają pacjentowi przejąć kontrolę**, co daje mu większą niezależność i pomaga zapobiegać problemom zdrowotnym
- przyczyniają się do poprawy efektywności **systemu opieki zdrowotnej**, mają bowiem znaczny potencjał oszczędności kosztów
- stwarzają **ogromne możliwości dla innowacyjnych usług**, nowo powstających przedsiębiorstw i branży aplikacji.

• Kilka przykładów m-zdrowia

- aplikacja służąca do pomiaru funkcji życiowych, takich jak ciśnienie krwi
- aplikacja służąca do podawania insuliny osobom chorym na cukrzycę poprzez transmisję sygnałów sterujących z platformy mobilnej do pompy

- aplikacja służąca do przypominania pacjentom o potrzebie zażycia leku
- aplikacja oferująca zalecenia związane z dietą i sprawnością fizyczną służące poprawie ogólnego zdrowia i dobrego samopoczucia użytkowników

[Więcej ilustracji m-zdrowia](#)

- **Dobra wiadomość**

Na różnych platformach, takich jak iTunes, Google Play, Windows Marketplace, Blackberry World istnieje prawie **100 000 aplikacji m-zdrowia**. 20 najbardziej popularnych darmowych aplikacji związanych ze sportem, sprawnością fizyczną i zdrowiem liczy sobie już **231 mln pobrań na całym świecie**. Ponadto prognozuje się, że do 2017 r. 3,4 mld ludzi na całym świecie będzie posiadało smartfony, a połowa z nich będzie korzystać z aplikacji m-zdrowia. Jeżeli potencjał ten zostanie w pełni wykorzystany, w 2017 r. **m-zdrowie mogłoby przynieść oszczędności rzędu 99 mld euro w odniesieniu do kosztów opieki zdrowotnej w UE**. W związku z ubiegłotygodniowym [przegłosowaniem](#) pakietu „Łączność na całym kontynencie” w Parlamencie Europejskim jesteśmy o krok bliżej do zabezpieczenia innowacyjnych usług w UE.

- **Jakie działania należy podjąć?**

Należy jeszcze uwzględnić kwestie takie jak bezpieczeństwo aplikacji m-zdrowia, obawy związane z wykorzystaniem danych, brak interoperacyjności dostępnych rozwiązań oraz brak wiedzy stron zainteresowanych na temat wymogów prawnych dla aplikacji związanych ze stylem życia i dobrym samopoczuciem, np. czy aplikacje te są zgodne z przepisami

dotyczącymi ochrony danych oraz czy są one urządzeniami medycznymi i muszą posiadać oznakowanie CE. Ważne jest również budowanie zaufania wśród pracowników służby zdrowia i obywateli oraz pomaganie ludziom efektywnie korzystać z usług m-zdrowia.

- **Jakie pytania obejmują konsultacje?**

Organizacje konsumentów i pacjentów, pracowników służby zdrowia i inne organizacje działające w sektorze zdrowia, władze publiczne, a także programistów aplikacji, dostawców usług telekomunikacyjnych, producentów urządzeń mobilnych, osoby prywatne i wszystkie zainteresowane strony zachęca się do [przesyłania odpowiedzi](#) w ramach konsultacji do 3 lipca 2014 r. Przykłady zadawanych pytań:

- Jakie **wymogi dotyczące bezpieczeństwa i efektywności** powinny spełniać aplikacje związane ze stylem życia i dobrym samopoczuciem?
- Jakie **zabezpieczenia** mogą zagwarantować, że dane dotyczące zdrowia są bezpieczne w kontekście m-zdrowia?
- Jaki jest najlepszy sposób wspierania **przedsiębiorczości** m-zdrowia w Europie?

UE finansuje również badania w zakresie m-zdrowia. Przykładowo pacjenci z niewydolnością nerek będą wkrótce mogli monitorować swoje dializy na smartfonach, istnieją już aplikacje pozwalające radzić sobie ze stresem, a personel medyczny w Grazu (Austria), znacznie usprawnił swoją organizację pracy dzięki zastosowaniu nowego systemu mobilnego.

- **Kontekst**

M-zdrowie jest nowym elementem e-zdrowia ([#eHealth @EU eHealth](#)), które wykorzystuje ICT do ulepszania produktów, usług i procesów związanych z ochroną zdrowia. Jest to obiecujący obszar, który raczej uzupełnia, a nie zastępuje tradycyjne świadczenie opieki zdrowotnej.

W opublikowanym w 2012 r. [planie działania w dziedzinie e-zdrowia na lata 2012-2020](#) Komisja opisała obecne i przyszłe korzyści a także potencjalne zagrożenia wynikające z mobilnych aplikacji związanych ze zdrowiem oraz zapowiedziała zieloną księgę w sprawie m-zdrowia.

Do zielonej księgi dołączony jest [dokument roboczy służb Komisji](#), którego celem jest zapoznanie stron zainteresowanych z przepisami UE dotyczącymi ochrony danych i wyrobów

medycznych (co pomoże ustalić, czy przepisy te mają zastosowanie do ich aplikacji) oraz z dyrektywami dotyczącymi konsumentów.

[Odpowiedzi](#) należy przesyłać do 3 lipca 2014 [tutaj](#), [pocztą elektroniczną](#) lub pocztą na adres:
European Commission, DG Communication networks, content & technology
Unit H1, Health & Well-Being
Avenue Beaulieu/Beaulieulaan 31, Brussels 1049 - Belgium.

Komisja opublikuje podsumowanie odpowiedzi w czwartym kwartale 2014 roku; ewentualnych działań politycznych można spodziewać się w 2015 r.

- **Przydatne linki**

[Zielona księga w sprawie m-zdrowia](#)

[Prześlij odpowiedź w ramach konsultacji](#)

[Dokument roboczy służb Komisji na temat istniejących ram prawnych UE dotyczących aplikacji związanych ze zdrowiem i dobrym samopoczuciem e-zdrowie w agendzie cyfrowej](#)

Jak można skorzystać na m-zdrowiu? [MEMO/14/266](#)

[Wiceprzewodnicząca Komisji Neelie Kroes](#)

[Komisarz ds. zdrowia Tonio Borg](#)

16. PRZEMYSŁ - Połączenia przedsiębiorstw: Komisja zatwierdza zakup GTS Central Europe przez Deutsche Telekom

Komisja Europejska zatwierdziła na podstawie rozporządzenia UE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw proponowany zakup luksemburskiego przedsiębiorstwa telekomunikacyjnego GTS Central Europe („GTS”) przez jego konkurenta, niemiecki Deutsche Telekom („DT”). Komisja doszła do wniosku, że transakcja nie powoduje problemów w zakresie konkurencji, ponieważ podmiot powstały w wyniku połączenia będzie nadal napotykał na silną konkurencję, a klienci w dalszym ciągu będą mogli dokonywać wyboru wśród wystarczającej liczby alternatywnych dostawców na wszystkich rynkach, których dotknie przedmiotowe połączenie.

Komisja zbadała skutki połączenia dla konkurencji na kilku rynkach na Węgrzech, w Rumunii, Republice Czeskiej i Polsce, gdzie działalność stron pokrywa się lub mają one pionowe powiązania. Działalność GTS na Słowacji nie jest objęta tą transakcją.

Obszary działalności obu przedsiębiorstw pokrywają się na rynkach oferowanych hurtowo łączy dzierżawionych i detalicznych usług komunikacji biznesowej na Węgrzech i w Rumunii, jak również na rynkach usług tranzytu połączeń krajowych w Republice Czeskiej i na Węgrzech. Komisja doszła do wniosku, że zakup nie powoduje żadnych problemów w zakresie konkurencji na tych rynkach. Komisja stwierdziła w szczególności, że inni znaczący uczestnicy rynku, tacy jak Invitel i UPC na Węgrzech, Telefonica i Dial Telecom w Republice Czeskiej oraz Orange i Vodafone w Rumunii, nadal będą konkurować na tych rynkach z podmiotem powstałym w wyniku połączenia.

Komisja dokonała również oceny wpływu transakcji na wielu rynkach, gdzie łączące się przedsiębiorstwa działają na różnych poziomach łańcucha dostaw. Komisja skupiła się na następujących rynkach:

- rynku wyższego szczebla w przypadku oferowanych hurtowo łączy dzierżawionych oraz rynkach niższego szczebla w przypadku: a) detalicznych usług komunikacji biznesowej oraz b) detalicznych usług telefonii komórkowej, na Węgrzech i w Rumunii. Badanie Komisji potwierdziło, że klienci na rynkach niższego szczebla będą mogli wybrać alternatywnych dostawców lub częściowo skorzystać z alternatywnych rozwiązań (takich jak rozwiązania oparte na technologii Ethernet, usługi IP VPN lub ciemne włókna). Podmiot powstały w wyniku połączenia nie będzie również w stanie blokować lub wykluczać swoich konkurentów na rynku oferowanych hurtowo łączy dzierżawionych ze względu na swoją ograniczoną obecność na tym rynku oraz istnienie kilku alternatywnych klientów na dwóch rynkach niższego szczebla;
- rynku wyższego szczebla w przypadku świadczonych hurtowo usług tranzytu połączeń krajowych w sieciach stacjonarnych oraz rynkach niższego szczebla w przypadku: a) detalicznych usług połączeń głosowych w sieciach stacjonarnych na Węgrzech oraz b) detalicznych usług telefonii komórkowej dla użytkowników końcowych na Węgrzech i w Republice Czeskiej. Usługi tranzytu połączeń krajowych są wykorzystywane w celu połączenia dwóch sieci telefonii, których operatorzy nie zawarli umów w sprawie bezpośrednich połączeń międzysieciowych, tak by osoby dzwoniące z jednej sieci mogły połączyć się z numerami abonentów innej sieci. Badanie Komisji wykazało, że klienci na rynkach niższego szczebla będą mogli korzystać z usług świadczonych przez innych dostawców. Ponadto umowy w sprawie bezpośrednich połączeń międzysieciowych między operatorami sieci, które podlegają regulacji, stanowią częściowy substytut usług tranzytu połączeń krajowych. Rozporządzenie przyznaje każdemu operatorowi telefonii prawo bezpośredniego łączenia się z siecią konkurencyjnego operatora za określoną maksymalną stawkę

(stawki interconnect). Wreszcie podmiot powstały w wyniku połączenia nie będzie również w stanie blokować lub wykluczać swoich konkurentów na rynku wyższego szczebla ze względu na ograniczony popyt na usługi na rynku wyższego szczebla i istnienie kilku alternatywnych klientów na rynkach niższego szczebla.

Komisja doszła zatem do wniosku, że transakcja nie spowoduje żadnych problemów w zakresie konkurencji na tych rynkach.

Koncentrację zgłoszono Komisji w dniu 11 marca 2014 r.

- **Przedsiębiorstwa i produkty**

Deutsche Telekom prowadzi międzynarodową działalność w sektorze telekomunikacyjnym, a jej głównym przedmiotem jest świadczenie usług telefonii stacjonarnej i komórkowej, jak również usługi internetu i telewizji internetowej na rzecz konsumentów głównie w Europie.

GTS Central Europe prowadzi działalność w sektorze telekomunikacyjnym, polegającą szczególnie na świadczeniu usług telekomunikacyjnych i dostosowanych do indywidualnych potrzeb usług ICT dla korporacji, operatorów telekomunikacyjnych i instytucji publicznych w Polsce, Republice Czeskiej, na Węgrzech, w Rumunii i na Słowacji.

- **Przepisy i procedury dotyczące kontroli łączenia przedsiębiorstw**

Komisja ma obowiązek przeprowadzania oceny połączeń i zakupów przedsiębiorstw, których wysokość obrotów przekracza pewien określony próg (zob. art. 1 [rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw](#)), a także zapobiegania koncentracjom, które mogłyby znacząco przeszkadzać w skutecznej konkurencji na terenie EOG lub na jego znacznej części. Zdecydowana większość zgłaszanych połączeń przedsiębiorstw nie stwarza problemów, jeśli chodzi o ewentualne zakłócenie konkurencji i – po rutynowej kontroli – jest zatwierdzana. Od chwili zgłoszenia transakcji Komisja ma zasadniczo 25 dni roboczych na podjęcie decyzji o jej zatwierdzeniu (etap I) lub o wszczęciu szczegółowego postępowania wyjaśniającego (etap II).

Opracowała:
Dr Magdalena Skulimowska¹

¹ Na podstawie informacji Komisji Europejskiej.